

Ügyszám: IV/2312-1/2022.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
részére

B u d a p e s t

Donáti u. 35-45.

1015

Postacím: 1535 Budapest, Pf.: 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/2312-2/2022	
Érkezett: 2022 NOV 28.	
Példány: 1	Kezelőiroda: Személyesen
Melléklet: 0 db	du

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

bírósági végrehajtó, a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/2312-1/2022. szám alatt megküldött hiánypótlási felhívásában foglaltaknak megfelelően, az Abtv. 55.§ (3) bekezdése alapján kapott tájékoztatás alapján az indítványomat a jelzett hiányosságok figyelembevételével az alábbiakkal

k i e g é s z í t e m

és azt az eredeti indítvány szövegének megtartásával **egységes szerkezetben** a következő tartalommal nyújtom be. A **kiegészítések vastagított, aláhúzott és döntött Ariel betűformátummal** kerültek megjelölésre.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

bírósági végrehajtó, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 26.§ (2) bekezdése alapján, az önálló alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a bírósági végrehajtó állandó helyettes általi helyettesítésével és a végrehajtói szolgálat átadásával, átvételével összefüggő elszámolás, ügyvitel, valamint ügykezelés részletszabályairól szóló **38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet 1.§ (1), a (2) és (3) bekezdése, 4.§ (1) – (7) bekezdései, továbbá az 5.§ (1) bekezdése, a 6.§-a, valamint a 8.§-a alaptörvény-ellenes,**

ezért kérem azok hatálybalépés napjára, 2022. október 1-re visszamenőleg történő megsemmisítését.

Az Abtv. 26.§ (2) bekezdése értelmében „az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján, ha

- a) az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és
- b) nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.”

A 2022. október 12. napján kelt alkotmányjogi panaszomban már rögzítettek szerint a végrehajtói szolgálatomból felfüggesztésre kerültem az ellenem indított fegyelmi eljárásokban az Igazságügyi Minisztérium képviseletében eljáró személy [REDACTED] és az MBVK hivatali szervének vezetője [REDACTED] joggal való visszaéléssel benyújtott, kettős aláírásukkal ellátott (a Vht. 292.§ (3) bekezdés) felfüggesztés iránti kérelme alapján.

A végrehajtói szolgálatomból történt felfüggesztésem miatt és azt követően az SZTFH rendelet kötelezettségeket írt elő a termemre, jogaimat, jogos érdekeimet, alapjogaimat közvetlenül megsértve:

- az 1.§ (1) bekezdése, a törvényes, személyre szóló, kinevezéssel betöltött végrehajtói szolgálatom átadására kötelez,

- az 1.§ (3) bekezdése megszünteti eljárási jogosultságomat, visszaható hatállyal megszünteti az 1992-óta fennállt illetékességemet a Pesti Központi Kerületi Bíróság melletti álláshelyen, az illetékességem fennállása alatt indult ügyeimben,

- a 4.§ rendelkezései köteleznek a letéti és elszámolási számláim feletti tulajdonjog, a letéti

és elszámolási számláimon kezelt összegek más végrehajtó részére, annak tulajdonába történő átadására, az elszámolási számlámnak a megszüntetésére, köteleznek annak túrésára is, hogy az ügyeimben, saját költségemen és az általam elvégzett végrehajtói tevékenység eredményeként befolyt, végrehajtót megillető összegeket, törvényes szolgálatom fennállása ellenére, más végrehajtónak adjam át.

A 6. és 8.§ megakadályozza, hogy végrehajtói szolgálatom felfüggesztése alatt az általam működtetett és alapított végrehajtói iroda zavartalanul működjék. Annak kimondásával ugyanis, hogy az állandó helyettesi feladatok ellátása – a Rendelet hatálybalépése napján fennálló állandó helyettesítések esetén is – kizárólag annak a végrehajtói irodának a keretei között végezhető, amelyet a helyettes saját maga alapított, vagy amelybe tagként belépett, megtiltja az állandó helyettesnek az én irodám működési költségeinek kifizetését, az én számláimnak a kezelését, alkalmazottjaim feletti munkáltatói jogok gyakorlását, azaz azt megtiltja, hogy a helyettes gondoskodjék az én irodám zavartalan működéséről.

Mindebből következően a végrehajtói szolgálatom elvétele, az illetékességem alatt indult végrehajtási ügyekben fennállt eljárási jogosultságom elvonása, a végrehajtói irodám zavartalan működésre kész állapotának felszámolása, letéti és elszámolási számláim feletti tulajdonjogom, illetőleg a számláimon kezelt és oda beérkező összegek feletti tulajdonjogom elvétele és annak más végrehajtóra történő átruházása, azaz alapjogaim sérelme, közvetlenül a 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet hatályosulása folytán, a jogszabály erejénél fogva, bírói jogalkalmazói döntés nélkül realizálódott. [Az Abtv. 26.§ (2) bekezdés a) pontjának érvényesülése.]

A Rendelet által okozott jogsérelmek elhárítására nem áll rendelkezésemre jogorvoslat, mert a Rendelet vitatott előírásai kógens szabályok, az abban előírt kötelezettségek, normatívák teljesítésének kérdésében nincs mérlegelési lehetőség.

A Rendeletben előírt szabályokat, kötelezettségeket a szolgálatának átadására kényszerített bírósági végrehajtónak kell tevőlegesen végrehajtania, mert ha nem teszi, fegyelmi eljárás megindításának szankciójával kell számolnia.

A bírósági végrehajtásról szóló 1994.évi LIII. törvény (Vht.) 266.§ (1) bekezdése kimondja ugyanis, hogy „fegyelmi vétséget követ el az a 225.§ (1) bekezdésében felsorolt személy, aki a) az e törvényben vagy más jogszabályban meghatározott hivatásbeli köteleességét vétkenesen megszegi vagy elmulasztja.”

A szolgálat átadásra kötelezés, az eljárási jogosultság megszűnés kimondása, az illetékesség visszamenőleges megszüntetése, a számlák, illetőleg számlákon kezelt összegek feletti tulajdonjog átadása, a helyettesi feladatoknak az állandó helyettes saját irodája által történő kizárólagos ellátási módja tárgyában nemhogy bírói jogalkalmazói döntés, de SZTFH elnöki határozat sem születik.

A Vht. 240/C.§ (1) bekezdése ugyanis taxatívén felsorolja a végrehajtói szolgálattal kapcsolatos azon eljárások körét, melyek esetén az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016.évi CL. törvény (Ákr.) rendelkezései szerint kell eljárni, ezek között végrehajtói szolgálat átadás nem szerepel (a szolgálat átadást a törvény nem is ismeri).

A Vht. 254/H §-a azokat az eljárásokat is taxatívén felsorolja, amikor az Ákr. rendelkezéseit a kar hivatali szervének kell alkalmazni, tehát amely eljárások eredményeként hivatalvezetői döntés születik. Ez a felsorolás azonban nem tartalmazza a végrehajtói szolgálat szünetelésének megállapítása, továbbá a végrehajtó szolgálatából történő felfüggesztése, illetőleg az ezek kapcsán szükségessé váló egyéb intézkedések meghozatala (helyettes felhívása, kinevezése, szolgálat átadásra kényszerített végrehajtó kötelezettségeinek felsorolása) érdekében folytatott hivatalvezetői eljárást.

Ebből következően a kar hivatali szervének vezetője mindössze egy ún. okiratot állít ki, amelyben jogorvoslati lehetőség hiányában, tapasztalataim szerint, szinte bármit kötelezővé tehet, mert döntése közigazgatási perben nem támadható meg. Ugyanakkor az együttműködés hiánya esetére kilátásba helyezett szankciók felhívásával (soron kívüli vizsgálat elrendelése, fegyelmi és büntető feljelentés haladéktalan megtétele (1/2021.számú kari iránymutatás

6. pont), ki tudja kényszeríteni az érintett végrehajtó jogát, jogos érdekét súlyosan sértő intézkedéseket is.

Mindezek alapján alkotmányjogi panaszom az Abtv. 26.§ (2) bekezdésének b) pontjában előírt feltétel megléte alapján is befogadható.

A befogadhatóság kritériumai teljesülésével kapcsolatban hivatkozni kívánok az Alkotmánybíróság gyakorlatára. Az Alkotmánybíróság a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény egyes rendelkezései alkotmányellenességéről szóló 33/2012. (VII.17.) AB határozatában az érintettség, befogadhatóság kapcsán leszögezte:

„...a panasz befogadhatóságának feltétele az érintettség, nevezetesen az, hogy a panaszos által alaptörvény-ellenesnek ítélt jogszabály a panaszos személyét, konkrét jogviszonyát közvetlenül és ténylegesen, aktuálisan érintő rendelkezést állapítson meg, s ennek következtében a panaszos alapjogai sérülnek. ...Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az érintettség abban az esetben is megállapítható, ha jogszabály alkalmazására, érvényesítésére szolgáló cselekmények még nem történtek, de jogszabály erejénél fogva olyan jogi helyzet keletkezett, amelyből egyértelműen következik, hogy a panaszolt jogsérelem közvetlenül belátható idő belül kényszerítően bekövetkezik...”

Megítélésem szerint az Alkotmánybíróság hivatkozott - csak egyik relevánsként kiemelt - határozata is kellően alátámasztja azon álláspontomat, hogy a befogadás feltételei fennállnak.

Az Abtv. 29.§-a értelmében az „Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.”

Az Alkotmánybíróság, 3244/2014.(X.3.) AB határozatában a közjegyzők státuszát alapvetően meghatározó jogszabályok felülvizsgálatára irányuló alkotmányjogi panaszokat ilyenek minősítette, arra hivatkozva, hogy a „közjegyzői jogszolgáltatás a tágabb értelemben vett igazságszolgáltatási tevékenység részét képezi.”

A bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló 2011.évi CLXI. törvény (továbbiakban: Bszi.) 160.§ (2) bekezdése értelmében „a polgári ügyben, munkaügyi vitában hozott marasztaló határozat és bírósági egyezség, valamint a büntetőügyben hozott, vagyoni kötelezettséget megállapító határozat végrehajtása - ha jogszabály nem tesz kivételt - a bíróság és a bírósági végrehajtó feladata.”

A 161.§ rendelkezése szerint „a bírósági vezetőnek a bírósági végrehajtókkal kapcsolatos igazgatási tevékenységét a bírósági végrehajtásról szóló törvény állapítja meg.”

A 162.§ alapján „a bírósági végrehajtó eljárása nemperes eljárás, a hatáskörében tett intézkedése mindenkire kötelező.”

A Vht.225.§ (2) bekezdése is deklarálja, hogy „a végrehajtó eljárása – mint polgári nemperes eljárás – a bíróság eljárásával azonos.”

Az Alkotmánybíróság 3076/2017.(IV.28.) AB határozata pedig, Indokolás [34], rögzítette, hogy „a bírósági végrehajtás rendje közvetlen kapcsolatban áll az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom, valamint a bírósági döntések tekintélyének megőrzésével. Szervesen kapcsolódik a bírósági alapeljáráshoz és egyúttal kihat a bírói hatalmi ág megítélésére és működésére.”

A bírósági végrehajtók e sajátos jogi helyzetére figyelemmel, a szolgálati helyek törvényes kinevezettek által történő betöltéséhez, a végrehajtók törvénynek megfelelő helyettesítéséhez, a helyettesített végrehajtók irodája zavartalan működésének megóvásához fűződő igazságszolgáltatási érdekek alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként értékelhetők, ezért tisztelettel kérem alkotmányjogi panaszom befogadását.

Az Alkotmánybírósághoz 2022. október 12. napján érkezett beadványomban felsoroltam a támadott jogszabályi rendelkezéseket, azt, hogy azok az Alaptörvény mely rendelkezéseit, milyen módon sértik. Megindokoltam a támadott rendelkezések alaptörvény-ellenességére vonatkozó állításaimat is.

Elsődlegesen az Alaptörvényben biztosított „SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” című részben foglalt alapjogaim sérelmére hivatkoztam és hivatkozom akkor, amikor megjelöltem és megjelölöm az Alaptörvénynek az alábbi cikkeit:

I. cikk (1)

Az EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

I. cikk (3)

Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Az Alaptörvénynek az SZTFH rendelet által megsértett rendelkezései:

B) cikk (1)

Magyarország független, demokratikus jogállam.

I. cikk (1)

Az EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

I. cikk (3)

Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

T) cikk (3)

Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

18. cikk (3)

A Kormány tagja törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján, feladatkörében eljárva, önállóan vagy más miniszter egyetértésével rendeletet alkot, amely törvénnyel, kormányrendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes.

XII. cikk (1)

Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz.

XIII. cikk (1)

Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XIII. cikk (2)

Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

XXIV. cikk (1)

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXIV. cikk (2)

Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

XXVIII. cikk (1)

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

XXVIII. cikk (7)

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

I. Az alkotmányjogi panasz befogadhatósági feltételei:

Az alkotmányjogi panasz előterjesztése az Abtv. 30.§ (1) bekezdésében megjelölt határidő alatt, az alaptörvény-ellenes jogszabály [38/2022. (IX.30.)] hatálybalépésétől (2022.10.01.) számított 180 napon belül került sor, írásban.

Az Abtv. 26.§ (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen kezdeményezhető, amelyet jelen esetben olyan személyként terjeszttek elő, akinek az Alaptörvényben biztosított jogát sérti az alaptörvény-ellenes jogszabály fent megjelölt szakaszaiban foglalt rendelkezéseinek alkalmazása és hatályosulása, amely közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás.

1992. július hó hatállyal (több, mint 30 éve) történt meg önálló jogállású bírósági végrehajtóvá való kinevezésem, határozatlan időre (**1. szám alatti melléklet**) a Pesti Központi Kerületi Bíróság mellé, de ezt megelőzően is végrehajtóként működtem, bírósági alkalmazotti szolgálati jogviszony keretében. [Azonosító számom: 0223]

A [REDACTED] internetes újság cikksorozatából már köztudomású tényé vált, hogy a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar Elnöke dr. Schadl György és az Igaságügyi Minisztérium Államtitkára dr. Völner Pál és több önálló bírósági végrehajtó ellen is (meg nem erősített adatok szerint 75-76 fő végrehajtó érintett ebben az ügyben) büntetőeljárás indult.

A Központi Nyomozó Főügyészségnek a dr. Schadl György őrizetbe vétel elrendeléséről szóló határozatában az szerepel, hogy:

„Dr. Schadl György 2021. március 12. napját megelőzően, pontosan meg nem határozható időpontban megállapodott dr. Völner Pállal abban, hogy havi rendszerességgel jogtalan előnyként készpénzt ad át a részére, amiért ő államtitkárként vállalta, hogy a hivatali működése során, a hivatali helyzetéből adódó lehetőségeivel visszaélve az önálló bírósági végrehajtók feletti felügyeleti jogkörét dr. Schadl György egyedi ügyekben hozzá intézett konkrét kéréseinek megfelelően, a kérő számára előnyösen fogja gyakorolni....

A gyanúsított részéről várható volt az igazságszolgáltatás rendjét veszélyeztető kérés megfogalmazása is, mivel az adatok szerint törekedett bíró elmozdítására.”

A [REDACTED] birtokába került 1734 oldalas nyomozati iratanyagból már számtalan rész közzétételre került a médiában.

Ezek nem teljeskörű idézését terjedelmi okokból itt nem tenném meg, azonban a következők mindenképpen kiemelésre érdemesek:

1. „A Völner-ügy kulcsfigurája, Schadl György ki akart szorítani egy másik végrehajtót a praxisából, de úgy érezte, hogy egy bíró akadályozza ebben.”
2. „2021. május 25-én este nyolc előtt Völner Pál felhívta Schadl Györgyöt. Az igazságügyi miniszterhelyettes és a végrehajtói kar elnöke egy végrehajtóról beszélgettek, aki ellen büntetőeljárás indult. Egyetértettek, hogy [REDACTED] veszélyes alak, aki Völner szerint, egy hatalmi ág” működését veszélyezteti, Schadl pedig szerette volna [REDACTED] teljesen eltüntetni a végrehajtók közül, ezért még az is felmerült, hogy a sajtón keresztül csinálják ki.”

A fent idézett szövegrészben a [REDACTED] betűvel jelezett személy én vagyok.

Ellenem egy korábban indult büntetőeljárásban azonban minden vádpont alól felmentettek. 2014. július 20. napja óta nem indult, és jelenleg sincs folyamatban ellenem semmilyen büntetőeljárás.

Ebből következően valótlan tényállításra, és a jóhírnevemet sértő módon kívánták azt a látszatot kelteni, hogy én bűnöző vagyok, és azzal is megalapozni a velem szembeni koncepciózus eljárásukat. Nem én voltam és vagyok az, aki „egy hatalmi ág” működését veszélyeztettem és

veszélyeztettem, hanem azok a személyek, akik személyes bosszúvágytól hajtva, anyagi haszonszerzés, továbbá a részükre a közreműködésükért jutalomként felajánlott álláshelynek a megszerzése céljából jogellenes magatartást tanúsítottak, vagy jelenleg is tanúsítanak.

3. „Ám büntetőeljárás ide vagy oda, a már felfüggesztett [REDACTED] végrehajtói megbízásának végleges visszavonását még Schadl sem tudta könnyen kijárni. Egy bírósági állásfoglalás akadályozta, amit a Pesti Központi Kerületi Bíróság egyik csoportvezető bírója írt, és amivel [REDACTED] hatékonyan tudott védekezni.”
- „...a bíró azzal kapcsolatban fejtette ki álláspontját, hogy mi a helyzet, ha egy végrehajtónak felfüggesztették a pozícióját, de a megbízását még nem vonták vissza. Elszállíthatja-e például a helyére kinevezett helyettes az irodához tartozó iratokat?”
- „Ez annyira kiborította Schadlt, hogy 2021. júniusában több fronton is támadást intézett a bíró ellen.”

4. „...az NVSZ így foglalta össze egy júliusi előterjesztésében, amikor engedélyt kértek, hogy folytathassák Schadl lehallgatását:

Megállapítottuk azt is a lehallgatás során, hogy Schadl György el akarja távolítani _____ önálló bírósági végrehajtót a végrehajtói szervezetből. Schadl _____ végrehajtói irodájában kezdett dolgozni, ő tanította meg a szakmában rejlő lehetőségekre.

_____ nem akarja átadni a végrehajtói irodáját, amihez fel kívánja használni egy Dr. _____ (PKKB Csoportvezető bíró) által kiadott állásfoglalást. _____ az állásfoglalásra hivatkozva feltehetően eredményesen tud védekezni, ezért Schadl felvette a kapcsolatot dr. Senyei Györggyel (Országos Bírósági Hivatal elnöke), aki személyes találkozót szervezett részére dr. Tatár-Kis Péterrel (Fővárosi Törvényszék elnöke).Közölte Schadl-lel, hogy dr. _____ nem tudja kirúgni, azonban visszavonhatja a csoportvezetői megbízását, illetőleg el tudja érni, hogy ne érezze jól magát a munkahelyén.”

Az 1734 oldalból álló nyomozati iratok között fellelhetők azok az iratok is, amelyek konkrétan az ellenem jelenleg is folyamatban lévő, koncepciózus fegyelmi eljárásokat érintik és azokhoz köthetőek.

Teljesen méltatlan és erkölcstelen az a helyzet, ami az ellenem indított fegyelmi eljárások, de legfőképpen a dr. Schadl György és dr. Völner Pál anyagi és vesztegetési alapon megkötött törvénytelen egyezségén, és a dr. Schadl György korábbi utasításait szolgáló módon követő MBVK Hivatalvezetője [REDACTED] jogszabályokba ütköző eljárásán, valamint a nyilvánvaló joggal való visszaélésén alapul.

Az 1.Fgy.vh.1/2021. számú fegyelmi ügyben a Fegyelmi Tanács kijelölésére 2021. február 5. napján került sor, majd ezt követően az Igazságügyi Minisztérium képviselője és a Magyar Bírósági Végrehajtási Kar Hivatalvezetője közös kérelmére a Vht. 292.§ (3) bekezdése alapján a Budapest Környéki Törvényszék mellett működő Bírósági Végrehajtói Fegyelmi Bíróságnak az I. számú Fegyelmi Tanácsa 2021. március 18. napján kelt határozatával az önálló bírósági végrehajtói hivatalomból felfüggesztett.

A 2.Fgy.vh.2/2021. számú fegyelmi ügyben a Fegyelmi Tanács kijelölésére 2021. február 5. napján került sor, majd ezt követően az Igazságügyi Minisztérium képviselője és a Magyar

Bírósági Végrehajtási Kar Hivatalvezetője közös kérelmére a Vht. 292.§ (3) bekezdése alapján a 2. számú Fegyelmi Tanács 2021. március 18. napján kelt határozatával az önálló bírósági végrehajtói hivatalomból felfüggesztett.

Az 5.Fgy.vh.5/2021. számú fegyelmi ügyben a Fegyelmi Tanács kijelölésére 2021. április 19. napján került sor, és a Magyar Bírósági Végrehajtási Kar Hivatalvezetője helyett aláíró ██████████ ügyvéd által aláírt fegyelmi feljelentésben ismételt felfüggesztés iránt kérelem lett előterjesztve.

Az 5. számú Fegyelmi Tanács az Fgy.vh.5/2021/4. számú 2021. május 6. napján kelt határozatával elutasította a felfüggesztés iránti kérelmet, amelyet azzal indokolt meg, hogy „...az eljárás alá vont önálló bírósági végrehajtóval szemben büntetőeljárás nincs folyamatban,...”, továbbá „Az indítványozó olyan fontos okot pedig, amely a felfüggesztést indokolná nem adott elő.”.

Miután dr. Völner Pál államtitkár az Igazságügyi Miniszter nevében és a Kar hivatali vezetője 2021. május 25-én érkezett beadványában közösen kérte a felfüggesztésem, az Fgy.vh.5/2021/7. számú határozatával a Vht. 292.§ (3) bekezdése alapján az önálló bírósági végrehajtói hivatalomból felfüggesztett a Fegyelmi Tanács.

Tehát a fent megjelölt három fegyelmi ügyekben a végrehajtói hivatalból történő felfüggesztésemre nem a fegyelmi feljelentésekben foglalt, és terhemre rótt cselekmények súlyossága miatt került sor, hanem kizárólag a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 292.§ (3) bekezdésében foglaltakra tekintettel, amely úgy rendelkezik, hogy

„(3) Ha a felfüggesztést a miniszter és a Kar hivatali szervének vezetője is kérte, a fegyelmi tanács haladéktalanul megindítja a fegyelmi eljárást, és az eljárás alá vont személyt felfüggeszti a hivatalából. Ha ilyen kérelmet a fegyelmi eljárás során terjesztettek elő, a felfüggesztést szintén haladéktalanul el kell rendelni.”

Megítélésem szerint ez nem tartozik a rendeltetésszerű joggyakorlás körébe, hanem tipikusan a joggal való visszaélés gyakorlati megvalósulása, már csak azért is, mert a Vht. 292.§ (5) bekezdése által biztosított fellebbezési jog, semmi esetre sem tekinthető jogorvoslati jognak, akkor amikor a II. fokú bíróság azon kívül, hogy esetlegesen megsemmisíti a két előterjesztő aláírásának a valóságát, érdemben mást nem vizsgálhat, pedig az Fgy.vh.1/2021. és az Fgy.vh.2./2021. számú ügyben a terhemre rótt cselekmények súlyát maguk a feljelentők is úgy értékelték, hogy az a hivatalvesztés fegyelmi büntetés kiszabását nem indokolja, míg az Fgy.vh.5/2021. számú fegyelmi ügyben az eljáró fegyelmi tanács jutott erre az álláspontra.

Ennek egyértelmű bizonyítéka, hogy az 1.Fgy.Vh.1/2021. ügyben a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar Hivatal Hivatalvezetője ██████████ a fegyelmi feljelentésében mindössze a fegyelmi felelősségre vonásomra tett csak indítványt, míg a 2.Fgy.Vh.2/2021. ügyben az Igazságügyi Minisztérium Államtitkára ██████████ a fegyelmi feljelentésében a **kötelezettségzegések súlyára és ismétlődő jellegére tekintettel is mindössze a középértéket meghaladó pénzbüntetés kiszabását indítványozta.**

A rendelkezésekre álló okiratok bizonyítják annak tényét, hogy az MBVK Hivatalvezetője minden intézkedésével, és a helyettesítésekre kirendelt [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó hatékony közreműködésével el kívánja lehetetleníteni azt, hogy fegyelmi eljárások jogerős befejezése után, az irodám útján tovább folytathassam a végrehajtói tevékenységemet.

[REDACTED] hivatalvezető 2021.05.13. napján a HIV/296-10/2021. iktatószám alatt „Állandó helyettes kirendelése” tárgyú iratában, a Vht. 243.§ (4) bekezdésére utalással, és arra hivatkozással, hogy a [REDACTED] addigi állandó helyettesítését addig ellátó dr. [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó „lemondott”, új állandó helyettesnek [REDACTED] **a Kaposvári Járásbíróság mellé kinevezett önálló bírósági végrehajtót** (jelvényszám: 0065) regisztrálta, egyúttal felhívta az állandó helyettesi feladatainak az ellátására.
(Az MBVKH 2021.05.13. napján elektronikus úton kibocsátott és a feleknek megküldött HIV/296-10/2021. iktatószámú iratát **2. számú** mellékletként csatolom.)

Az 2. számú mellékletként alatt csatolt irat 2. oldal 2. bekezdése azt tartalmazza, hogy dr. [REDACTED] önálló bírósági végrehajtónak, mint állandó helyettesnek a Vht. 245.§ (6) bekezdésében foglaltak szerint milyen törvényben meghatározott kötelezettsége van:

„A Vht. 245.§ (6) bekezdése alapján a helyettes gondoskodik a végrehajtó irodájának zavartalan működéséről, a működési költségeket kifizeti, a számláit kezeli, a végrehajtó alkalmazottai felett a munkáltatói jogokat gyakorolja az alapvető munkáltatói jogok kivételével.”

Ezen túlmenően a 2. oldal 3. bekezdésében az is rögzítésre került, hogy

„A vht. 248.§ (1) bekezdése szerint a helyettes minden végrehajtási ügyet ellát; az iratokat, mint helyettes végrehajtó írja alá.”

A fent idézett jogszabályi rendelkezésekből pedig az következik, hogy [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó, mint állandó helyettes, **a jogszabályi rendelkezés alapján [Vht. 245.§ (6) bek.]** kizárólag a felfüggesztett végrehajtó irodájának [REDACTED] zavartalan működtetésére kapott jogszabályi felhatalmazást, és jogosult az iroda alkalmazottjai felett a munkáltatói jogok gyakorlására is a Vht. 245.§ (6) bekezdésének utolsó fordulata szerint.

Az új állandó helyettes 2021. május 13. napján történt kirendelését követően, az MBVKH hivatali helységében [REDACTED] hivatalvezető irányítása mellett 2021. május 25. napján sor került egy „ÁTADÁS ÁTVÉTELI JEGYZŐKÖNYV”-nek a felvételére, ahol az ott megjelent [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó - [REDACTED] kirendelt állandó helyetteseként - arról tájékoztatta a megjelenteket, hogy

„...állandó helyettesi tevékenységét [REDACTED] Végrehajtói Irodája útján látja el. Nincs lehetősége [REDACTED] Végrehajtói Irodája cégjogi képviselőre. Munkáltatói jogokat nem tud gyakorolni [REDACTED] Végrehajtói Irodája munkavállalói felett.”

(A hivatkozott „ÁTADÁS ÁTVÉTELI JEGYZŐKÖNYV”-et **3. számú** mellékletként csatolom.)

Az „ÁTADÁS – ÁTVÉTELI JEGYZŐKÖNYV” arra vonatkozó okirati bizonyíték, hogy [REDACTED] hivatalvezető **teljes mértékben figyelmen kívül hagyta** az általa

2021.05.13. napján elektronikus úton kibocsátott és a feleknek megküldött HIV/296-10/2021. iktatószámú iratában foglaltakat, mivel az „ÁTADÁS – ÁTVÉTELI JEGYZŐKÖNYV”-ben [REDACTED] állandó helyettes által tett kijelentések, tehát az, hogy az állandó helyettesi tevékenységét [REDACTED] Végrehajtói Irodája útján látja el, és annak kijelentése, hogy munkáltatói jogokat nem tud gyakorolni a [REDACTED] Végrehajtói Iroda munkavállalói felett, mind a HIV/296-10/2021. iratban foglaltakkal, mind pedig a törvényi előírásokkal is ellentétesek voltak, azokba ütközött.

A Vht. 245.§ (6) bekezdése cogens felsorolást tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a helyettes milyen módon köteles eljárni és biztosítani a felfüggesztett végrehajtó irodájának a zavartalan működését:

„(6) A helyettes gondoskodik a végrehajtó irodájának zavartalan működéséről, a működési költségeket kifizeti, a számláit kezeli, a végrehajtó alkalmazottai felett a munkáltatói jogokat gyakorolja az alapvető munkáltatói jogok kivételével.”

Ezen túlmenően a Vht. 248.§ (1) bekezdése azt is cogens szabályként rögzíti azt is, hogy

„(1) A helyettes minden végrehajtási ügyet ellát; az iratokat, mint helyettes végrehajtó írja alá.”

A Vht. vonatkozó és cogens rendelkezéseinek az ismeretében [REDACTED] **MBVKH Hivatalvezetőjének haladéktalanul intézkednie kellett volna [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó helyettesi kirendelésének azonnali visszavonására,** vagy legalábbis is felhívni a figyelmét arra, hogy az állandó helyettesi tevékenységét nem végezheti a [REDACTED] Végrehajtói Irodája útján, azt kizárólag a felfüggesztett végrehajtó [REDACTED] Végrehajtói Irodája zavartalan működésének a biztosításával köteles ellátni. A [REDACTED] Végrehajtói Irodája útján történő helyettesítést egyébként a Vht. 248.§ (1) bekezdése is teljes mértékben kizárja, tekintettel arra, hogy a helyettes minden végrehajtási ügy iratát, mint helyettes végrehajtó köteles aláírni. Ezért fogalmilag is kizárt az, hogy [REDACTED] Végrehajtói Irodája nevének a feltüntetésével [REDACTED] [REDACTED] mint helyettes végrehajtó írjon alá bármilyen végrehajtási ügyiratot.

A Vht. 245.§. (5) bekezdése szerint a helyettes a felfüggesztett végrehajtó hatáskörében teljes jogkörrel és önálló fellelősséggel jár el, és nem teheti meg azt, hogy egy másik, tehát saját maga által alapított végrehajtói iroda nevében járjon el, és erre a Vht. jelenleg hatályban lévő rendelkezései nem adott és ad felhatalmazást.

Mindezen jogszabályi rendelkezések ellenére [REDACTED] kirendelt helyettesítő végrehajtó a **helyettesítő tevékenységét ténylegesen nem a D [REDACTED] szám alatti irodacímén végzi, hanem a [REDACTED] alatti címen lévő irodaházban lévő 314. és 315. számú irodában,** továbbá a [REDACTED] Végrehajtói Irodáját egyébként megillető bevételeket a végrehajtói iroda [REDACTED] [REDACTED] számú letéti számlájáról a [REDACTED] számlájára utalta és utalja át a mai napig is, úgy hogy erre jogszabály nem adott lehetőséget. Ezt követően a 2022.07.01. napján hatályba lépő 16/2022. (VI.30.) IM rendelet [amit a 20/2022. (IX.30) IM rendelet 2022. október 1. napjával hatályon kívül helyezett], majd pedig a jelen alkotmányjogi panaszommal támadott 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet adott és ad már erre lehetőséget a helyettesítő végrehajtóknak.

Mivel [REDACTED] a Vt. 245.§ (6) bekezdésében foglaltak ellenére 2021. május 13. napjától nem gondoskodik a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] Végrehajtói Irodája zavartalan

működéséről, és az iroda működési költségeit nem fizeti ki, és nem gyakorolja a munkáltatói jogokat az iroda alkalmazottai felett, ezzel okozati összefüggésben eddig már több mint 150 millió forintomba került ez a törvénytelen eljárás és helyzet, ami még jelenleg is fennáll.

Jogi álláspontom szerint a Vht. 245.§ (6) bekezdése egyértelműen meghatározza és rögzíti a helyettes feladatainak konkrét felsorolásával kötelezettségeket és a jogokat is.

A Vht. 227. § (5) bekezdése szerint az állásából felfüggesztett végrehajtó a felfüggesztés alatt végrehajtói tevékenységet nem végezhet.

A 243. § (1) bekezdése értelmében végrehajtót az általa foglalkoztatott, legalább egy éves végrehajtó helyettesítési gyakorlattal rendelkező végrehajtó – helyettes, vagy az állandó helyettese helyettesítheti. A (4) bekezdés szerint állandó helyettes bármelyik végrehajtó lehet. Az állandó helyettes új állandó helyettes bejelentéséig köteles ellátni helyettesítési feladatait. Amennyiben az állandó helyettes a helyettesítési feladatainak ellátásában akadályozva van, nem látja el vagy arról lemondott, a kar hivatali szervének vezetője a helyettesítési feladatok ellátására a kar elnökségével történő egyeztetést követően állandó helyettest nevez ki.

A (6) bekezdés rendelkezik akként, hogy a helyettesített végrehajtó által foglalkoztatott végrehajtó - helyettes a helyettesítés tartama alatt a helyettesítést ellátó állandó helyettes vagy végrehajtó – helyettes utasításait köteles teljesíteni.

A 245 § (1) bekezdés b) pontja értelmében helyettesnek kell eljárni, ha a végrehajtót a hivatalából felfüggesztették. A (2) bekezdés rendelkezik akként, hogy az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott esetben a végrehajtót az általa foglalkoztatott végrehajtó – helyettes, a helyettesítés egyéb eseteiben az állandó helyettes helyettesíti. A (4) bekezdés szerint a távollét bejelentését követően a kar hivatali szerve felhívja a helyettesként eljárni köteles személyt a helyettesítési feladatainak ellátására, a helyettesként történő eljárásról szóló okirat kiállításával és a helyettesítést feltünteti a végrehajtók névjegyzékében.

Az (6) bekezdés értelmében a helyettes gondoskodik a végrehajtó irodájának zavartalan működéséről, a működési költségeket kifizeti, a számláit kezeli, a végrehajtó alkalmazottai felett a munkáltatói jogokat gyakorolja, az alapvető munkáltatói jogok kivételével.

A 240/A. § (1) bekezdése alapján, ha a végrehajtó szolgálata megszűnik, vagy az állandó helyettese jár el, a végrehajtó a felfüggesztéstől számított 15 napon belül az állandó helyettes részére átadja a folyamatban lévő és befejezett végrehajtási ügyek iratait, a végrehajtási ügyek nyilvántartásait tartalmazó iratokat, valamint a végrehajtási ügyek és nyilvántartások számítógépes adathordozón rögzített adatait tartalmazó eszközöket, melyeket az átvételre jogosult köteles átvenni.

A (2) bekezdés szerint a 245. § (1) bekezdés a) – c) pontja alapján eljáró helyettesnek rendelkezési joga van a helyettesített végrehajtó letéti számlája felett. Ha a felfüggesztés megszűnik, a helyettes letéti számla feletti rendelkezési joga megszűnik.

A bírósági végrehajtásról szóló törvény rendelkezéseinek változásaiból, és a jelenleg hatályos jogszabályból egyértelműen megállapítható, hogy **a felfüggesztés azt jelenti, hogy a végrehajtó jogállása továbbra is fennáll, azonban ténylegesen végrehajtói tevékenységet**

nem végezhet, a felfüggesztés ideiglenes jellegű intézkedés és az addig tart, amíg a felfüggesztés oka meg nem szűnik, illetőleg, amíg a végrehajtó szolgálata megszűnik.

A helyettesítés átmeneti jellegéből levonható az a következtetés is, hogy a cél az, hogy amennyiben adott esetben a felfüggesztés oka megszűnik, az addig felfüggesztett végrehajtó ugyanúgy és ugyanott tudja tovább folytatni végrehajtói tevékenységét, ahol a felfüggesztés okán abba kellett hagynia.

A felfüggesztés csak meghatározott ideig tarthat, ezért sem indokolt arra tekintettel végleges jellegű intézkedés meghozatala, adott esetben akár a felfüggesztett végrehajtó végrehajtói irodájának – melyen keresztül tevékenységét kizárólagosan végezheti – felszámolása, munkavállalói munkaviszonyának megszüntetése, számláinak megszüntetése.

Erre tekintettel és ezzel összhangban rendelkezett a Vht. 245. §-a akként, hogy a helyettes gondoskodik a végrehajtó irodájának zavartalan működéséről, a működési költségeket kifizeti, a számláit kezeli, a végrehajtó alkalmazottai felett a munkáltatói jogokat gyakorolja, az alapvető munkáltatói jogok kivételével.

Ez a jogszabályi kitétel már évtizedek óta a Vht-ben fellelhető, annak mindössze elhelyezése (bekezdéses megjelölése) és kisebb mértékben a megfogalmazása módosult annyiban, hogy a régebbi „tartós helyettes” elnevezés „helyettes”-re változott.

A jogszabályi rendelkezésekből és az ahhoz kapcsolódó joggyakorlatból egyértelműen megállapítható, hogy alapvetően és elsődlegesen a helyettesítés módja az volt, hogy a helyettes végrehajtónak a helyettesített végrehajtó irodája útján kellett ellátnia helyettesítésből eredő feladatait, melynek során az átadás – átvétel körében a helyettesítőnek és a helyettesítettnek egymással megállapodásra kellett jutnia.

Ezen főszabály mellett azonban 2015. szeptember hó 1. napját megelőzően a Vht. arra is biztosított lehetőséget, hogy amennyiben megállapodás az érintettek közt nem jött létre, úgy az esetben a végrehajtási ügyek ellátását a helyettes saját irodája útján is elláthatta.”

A jogszabályhoz tartozó és a jogértelmezést segítő magyarázat, a nagykommentár hivatkozott jogszabályi rendelkezéséhez fűzött magyarázata szerint „a tartós helyettes a jó gazda gondosságával kell eljárjon, gondoskodik a végrehajtó irodájának zavartalan működéséről, kifizeti a működési költségeket, kezeli a letéti és a vállalkozói számláit, gyakorolja a végrehajtó alkalmazottai felett a munkáltatói jogokat, ellátja a helyettesített végrehajtó illetékességi területére eső minden végrehajtási ügyet, de a végrehajtási eljárások során keletkezett jegyzőkönyveket, iratokat „helyettes bírósági végrehajtó” megjelöléssel írja alá. Tartós helyettesítés esetén a végrehajtói irodának a költségekkel, kiadásokkal csökkentett tiszta bevétele illeti meg a helyettesest.

A jogszabály szövegéből és magyarázatából a bíróság álláspontja szerint az alperesi védekezéssel szemben az szűrhető le, hogy helyettesítés esetén a helyettes végrehajtónak a feladatai közé tartozik az is, hogy a helyettesített végrehajtó irodáját zavartalanul működtesse tovább, annak működési költségeit fizesse és a helyettesített végrehajtó alkalmazottai felett munkáltatói jogokat gyakoroljon.

Természetesen a feladatok közül elsődleges és legfontosabb az, hogy a helyettesített végrehajtóhoz tartozó végrehajtási ügyek intézése folyamatos és zavartalan legyen, az ügyfelek jogai ne sérüljenek a helyettesítés ténye folytán.

Figyelemmel arra, hogy a saját iroda útján történő feladat ellátás lehetőségét a jogalkotó a jogszabályból „kivezette”, ezen feladatait akként kell ellátnia, hogy a helyettesített végrehajtó irodáját változatlanul működteti úgy, hogy abban fennakadás ne legyen, a jó gazda módjára járjon el.

A konkrét jogszabályi rendelkezésén túl a Vht. egyéb rendelkezéseit is figyelembe véve szintén az szűrhető le, hogy a helyettesítő végrehajtó feladata az, hogy a helyettesítés kapcsán rábízott végrehajtási ügyeket a helyettesített végrehajtó irodáján keresztül lássa el. Erre utal a Vht. 243. § (1) és (6) bekezdésében foglalt kitétel is.

Eszerint a végrehajtót az általa foglalkoztatott, legalább egy éves végrehajtó – helyettesi gyakorlattal rendelkező végrehajtó – helyettes vagy az állandó helyettese helyettesítheti.

A helyettesített végrehajtó által foglalkoztatott végrehajtó – helyettes a helyettesítés tartama alatt a helyettesítést ellátó állandó helyettes vagy végrehajtó helyettes utasításait köteles teljesíteni.”

Ezen jogszabályi rendelkezésből lesűrhető az, és nem véletlen, hogy a helyettes végrehajtó a helyettesített végrehajtó munkavállalói felett a munkáltatói jogokat – az alapvető munkáltató jogok, azaz jogviszony létesítés és például jogviszony megszüntetés – kivételével gyakorolni köteles.

A végrehajtó - helyettes természetesen pedig csak azon végrehajtó iroda keretében járhat el, amellyel munkaviszonyban áll.

A Vht.245.§ (6) bek. első feléből még esetleg tévesen levonható lenne az a következtetés, hogy azzal, hogy a jogszabály rögzíti, hogy a helyettes gondoskodik a végrehajtó irodájának zavartalan működéséről, valójában azt kívánja rögzíteni, hogy a végrehajtási ügyek zavartalan intézéséről gondoskodik a helyettes, azonban a mondat további feléből, például, hogy a működési költségeket kifizeti, valamint, hogy a munkáltatói jogokat gyakorolja, számláit kezeli, levonható az a következtetés, hogy a már meglévő helyzetet kívánja fenntartani a jogszabály alkotó a végrehajtói iroda vonatkozásában is a felfüggesztés átmeneti jellegére tekintettel.

Amennyiben a működési költségek kifizetése nem arra az esetre vonatkozna, hogy a helyettesített végrehajtó irodája útján kell ellátnia a helyettesítőnek a feladatait, úgy ezen jogszabályi kitétel értelmét is vesztené, hiszen nyilvánvalóan a helyettesítő végrehajtó saját végrehajtói irodájának működési költségeit ez idáig is, valamint ezt követően is fizetni köteles, hiszen saját jogán is önálló bírósági végrehajtóként változatlanul eljár helyettesítési feladatai mellett. Ugyanezen okból kifolyólag a munkáltatói jogok gyakorlása tekintetében, amennyiben a helyettesítő végrehajtónak nem lenne kötelessége és feladata a munkáltatói jogok gyakorlása a helyettesített végrehajtó által alkalmazott személyek felett, úgy ezen jogszabályi rendelkezés is értelmét vesztené, hiszen saját végrehajtói irodája alkalmazottai felett nyilvánvalóan a továbbiakban is változatlanul gyakorolja a munkáltatói jogokat a helyettesítésen kívül is.

A **38/2022.(IX.30.) SZTFH rendelet** kapcsán hivatkozni és utalni kívánok jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvényre, amelynek 1.§ (1) bekezdése értelmében e törvény hatálya a jogszabályokra, valamint a normatív határozatra és a normatív utasításra terjed ki.

A 2.§ (2) bekezdése rendelkezik akként, hogy jogszabály a hatályba lépését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, kötelezettséget nem tehet terhesebbé, valamint nem vonhat el, vagy korlátozhat jogot és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé.

A (3) bekezdés alapján a jogszabály hatályba lépésének időpontját úgy kell megállapítani, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a jogszabály alkalmazására való felkészülésre. A (4) bekezdés szerint a jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály illeszkedjen a jogrendszer egységébe és megfeleljen a jogalkotás szakmai követelményeinek. A 7.§ (1) bekezdése alapján a jogszabályban meg kell határozni a hatályba lépésének napját, amely a jogszabály kihirdetését követő valamely nap lehet.”

Fentiekből lesűrhetően a jogszabály alkotás alapvető követelményei közé tartozik az, hogy az a hatályba lépését követően rendezze az adott területet érintő jogviszonyokat, annak visszamenőleges hatálya nem lehet. Ezen túlmenően az alacsonyabb szintű jogszabály nem állhat ellentétben magasabb szintű jogszabállyal, kollízió esetén a magasabb szintű jogszabály rendelkezései az irányadók.

A törvény, mint magasabb szintű jogszabály értelmezésével összefüggésben annak elmúlt évtizedben történő változtatásait, és a szövegezését, valamint a rendelkezésre álló és az elmúlt évtizedben kialakult bírói gyakorlat is vizsgálni szükséges az ügy elbírálása során.

Erre támpontul szolgált a Fővárosi Ítéltábla Gf.40.283/2019/6. számú határozata, Fővárosi Ítéltábla Pfv.20.609/2019/5. számú határozata, Kaposvári Törvényszék 2.Gf.21087/2021/5. számú határozata.

A 2022.09.30. napjáig hatályban volt Vht. 307.§ (2) bekezdés p) pontjában foglalt rendelkezés szerint:

„p) a végrehajtó állandó helyettes általi helyettesítésével összefüggő elszámolás, ügyvitel és ügykezelés részletes szabályait,”

kizárólag miniszteri rendelet kiadásával lehet szabályozni.

A 2022.10.01. napján hatályba lépő Vht. 307.§ (1a) bekezdés o) pontja a rendelet megalkotását és az arra vonatkozó felhatalmazást a Hatóság elnökéhez telepítette

„(1a) Felhatalmazást kap a Hatóság elnöke, hogy rendeletben állapítsa meg...

o) a végrehajtó állandó helyettes általi helyettesítésével összefüggő elszámolásra, ügyvitelre és ügykezelésre vonatkozó részletes szabályokat.”

Mindebből következően sem a 2/2017. számú sem pedig az 1/2021. számú kari iránymutatás Vht-t fent idézett rendelkezése szerint nem szabályozhatott a korábbi p) pontban, majd pedig jelenleg az o) pontban tételesen is megjelölt kérdéseket. Ebből következően a kari iránymutatások kiadása jogszabály alkotási rendelkezésbe ütközött, amellett, hogy azokban foglalt tartalmi elemek a Vht. törvényi rendelkezéseivel is ellentétben álltak. Ebből pedig az is következik, hogy egy törvénybe ütköző módon kiadmányozott, és amellett még a tételes Vht. törvényi rendelkezéseivel is ellentétes tartalmú kari iránymutatásoknak a rendelkezéseit nem lehet jogszerűen alkalmazni, és arra hivatkozni, hogy a Vht. 250.§ (2) bekezdés 33. pontja

szerint az a végrehajtókra kötelező. (A 2/2017. számú kari iránymutatást **4. számú**, míg az 1/2021. számú kari iránymutatást **5. számú** mellékletként csatolom.

Mivel **a 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet** a Vht. 245.§ (6) bekezdésében foglaltakkal szemben, és azzal ellentétesen, kizárólag a helyettesítő végrehajtó irodája útján történő helyettesítést határozta meg, továbbá a helyettesített végrehajtó irodájának a működési költségeinek a kifizetésére nem kötelezi a helyettesítőt, és a munkáltatói jogok gyakorlását sem írja elő a helyettes részére, továbbá úgy rendelkezik, hogy minden bevétel a helyettesítő végrehajtót illeti meg, ezzel az **alacsonyabb szintű jogszabály** - ami adott esetben az SZTFH rendelet - **a magasabb szintű jogszabállyal kollízióba került, már pedig ilyen esetben a magasabb szintű jogszabály rendelkezései az irányadóak, tehát a Vht. rendelkezései.**

Jogi álláspontom szerint a 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet már előzőekben megjelölt szakaszai nem csak a Vht. rendelkezéseivel, hanem Magyarország Alaptörvényében is ellentétben állnak.

A **38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet** alapvetően korlátozza a Vht. 245.§ (6) bekezdésében és a 248.§ (1) bekezdésében meghatározott jogokat és kötelezettségeket, valamint az Alaptörvényben biztosított, az alábbiakban megjelölésre kerülő alapjogoknak a gyakorlását.

A 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet 8.§-a azt tartalmazza, hogy a 6.§-t a hatálybalépése napján fennálló állandó helyettesítések esetén is - tehát az én esetemben is – alkalmazni kell azt.

Figyelemmel azonban arra, hogy a rendelet támadott rendelkezései megegyeznek az 1/2021.számú (illetve részben a korábbi 2/2017.számú) kari iránymutatásban írtakkal, ezért azok alapján már megtörtént a helyettesemként kirendelt [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó által [REDACTED] alatti fióktelepű és [REDACTED] székhelyű irodám zavartalan működésének a teljes felszámolása.

Ezen túlmenően a végrehajtói működésem gazdasági hátterét biztosító végrehajtói irodai vállalkozásom teljes ellehetetlenítése is, ezért a támadott SZTFH rendeleti rendelkezések érvényben maradása megerősítené a tartalmában, továbbá szövegezésében vele megegyező, egyébként szintén Alaptörvény ellenes, és a Vht-vel is ellentétes tartalmú kari iránymutatások korábbi érvényességi-látszatát, és az azokban foglaltak kikényszeríthetőségét és alkalmazhatóságát is.

A bírósági végrehajtókra kötelező, Alaptörvény ellenes rendelkezések hatályosulása folytán a tulajdonomat, vállalkozásomat ért jogsérelmek már bekövetkeztek, azok orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás nincs biztosítva az önálló bírósági végrehajtók részére, ezért az Abtv.26.§ (2) bekezdés a), b) pontjaiban írt feltételek fennállnak.

Az igazságügyi miniszter a bírósági végrehajtásról szóló 1994.évi LIII. törvény 307. § (2) bekezdésének p) pontjában - 2015.09.01-én, csaknem 7 éve - arra kapott felhatalmazást, hogy rendelettel állapítsa meg a *végrehajtó állandó helyettes általi helyettesítésével összefüggő elszámolás, ügyvitel és ügykezelés részletes szabályait.*

Az igazságügyi miniszter 2022.06.30-án végül megalkotta **16/2022.(VI.30.) IM rendeletet** és a bírósági végrehajtó állandó helyettes általi helyettesítésével és a végrehajtói *szolgálat átadásával, átvételével* összefüggő elszámolás, ügyvitel valamint ügykezelés részletszabályairól szóló rendeletet, amely 2022.07.01.napjától hatályba is lépett.

Majd pedig ennek a rendeletnek a 2022.09.30. napján történt hatályon kívül helyezésével egyidejűleg lépett hatályba a **38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet**.

A rendelet alábbi rendelkezései alaptörvény-ellenesek, ezért indokolt azok Alkotmánybíróság általi megsemmisítése:

1.§ (1) bekezdés:

Ha az önálló bírósági végrehajtó (a továbbiakban: végrehajtó) szolgálati jogviszonya a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényben (a továbbiakban: Vht.) meghatározott esetekben megszűnik, áthelyezésre vagy kölcsönös áthelyezésre kerül sor, továbbá a felfüggesztésének vagy szünetelésének időtartama alatt a kirendelésre kerülő állandó helyettese jár el, a végrehajtó hivatását a megszűnés, az áthelyezés, a felfüggesztés és a szünetelés napjától nem gyakorolhatja, és 15 napon belül **köteles a végrehajtói szolgálata átadására**.

1.§ (3) bekezdés:

Az átadó végrehajtó a kiterjesztett álláshely betöltése napjától nem végezhet végrehajtói tevékenységet azon az álláshelyen, amelyet korábban illetékessége kiterjesztésével látott el.

4.§ (1) bekezdés, az 1.§ (3) bekezdéséhez kapcsolódóan:

Az átadó végrehajtó eljárási jogosultsága megszűnése napjától az álláshelyen használt letéti számláról kiutalást és kifizetést nem kezdeményezhet.

4.§ (2) bekezdés:

Az álláshelyen használt letéti számlán kezelt összegeket, továbbá az álláshelyen használt elszámolási számlán kezelt, bevételi bizonylattal el nem számolt összegeket köteles az átadó végrehajtó az átvevő személy részére átadni.

4.§ (3) bekezdés:

Az átadó végrehajtó a (2) bekezdés szerinti kötelezettségének eleget tehet azzal is, hogy az álláshelyen használt letéti és elszámolási számla feletti tulajdonjogot az átvevő személy részére átadja. Ebben az esetben az elszámolási számlán bevételi bizonylattal elszámolt összegeket az átadó végrehajtó köteles elkülönítetten - másik vállalkozói számlára átvezetve - kezelni.

4.§ (4) bekezdés

Az átadó végrehajtó a (2) és (3) bekezdés szerinti intézkedéseivel egyidejűleg köteles az átvevő személy részére a (2) bekezdés szerinti összegekről – végrehajtási ügyszám és jogcím szerint, egyedileg beazonosítható –tételes elszámolást adni.

4.§ (5) bekezdés

Az átadó végrehajtó eljárási jogosultsága megszűnésének napjáig, az átadó végrehajtó elszámolási számlájára beérkezett és bevételi bizonylattal elszámolt összegek az átadó végrehajtót, az átadó végrehajtó eljárási jogosultsága megszűnésének napján és azt követően az elszámolási számlára befolyó, továbbá a letéti számlán kezelt, végrehajtnak járó összegek az átvevő személyt illetik.

4.§ (6) bekezdés

Az átadó végrehajtó a szolgálatba lépő végrehajtó részére történő átadás-átvételt követő 15 napon belül köteles az elszámolási számláját megszüntetni, és az átadás-átvételt követően az átadó végrehajtó elszámolási számlájára végrehajtási üggyel összefüggésben érkezett összeget haladéktalanul továbbutalni az átvevő személy elszámolási számlájára a végrehajtási ügyszám megjelölésével.

4.§ (7) bekezdés

Amennyiben az átadó végrehajtó elszámolási számlája feletti tulajdonjognak az átvevő személy részére történő átadása akadályba ütközik, és a számla megszüntetésére még nem került sor, úgy az átadó végrehajtó köteles az elszámolási számlára érkező, végrehajtási üggyhöz köthető összegeket az átvevő részére haladéktalanul átutalni.

5.§ (1) bekezdés

Amennyiben állandó helyettes részére kerül átadásra a végrehajtói szolgálat, az állandó helyettes a végrehajtói iratokat a Vht. 248.§ (1) meghatározott módon írja alá, amelyhez a saját hivatali bélyegzőjét, valamint a saját végrehajtói szolgálatához – amely szolgálati helyre kinevezésre került – rendszeresített biztonsági papírt és szárazbélyegzőt használ.

6. § szakasz

A végrehajtó a Vht. 245. § (1) bekezdés a)-c) pontja alá eső esetekben az állandó helyettesi feladatok ellátását kizárólag annak a végrehajtói irodának a keretei között végezheti, amelyet saját maga alapított, vagy amelybe tagként belépett.

8. § szakasz

E rendelet rendelkezéseit a hatálybalépését követően megkezdett végrehajtói szolgálat átadás-átvétele során kell alkalmazni, azzal, hogy a 6. §-t a hatálybalépése napján fennálló állandó helyettesítések esetén is alkalmazni kell.

Az Alaptörvénynek az SZTFH rendelet által megsértett rendelkezései:

B) cikk (1)

Magyarország független, demokratikus jogállam.

I. cikk (1)

Az EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.

I. cikk (3)

Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

T) cikk (3)

Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

18. cikk (3)

A Kormány tagja törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján, feladatkörében eljárva, önállóan vagy más miniszter egyetértésével rendeletet alkot, amely törvénnyel, kormányrendelettel és a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletével nem lehet ellentétes.

XII. cikk (1)

Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz.

XIII. cikk (1)

Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XIII. cikk (2)

Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

XXIV. cikk (1)

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXIV. cikk (2)

Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

XXVIII. cikk (1)

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

XXVIII. cikk (7)

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Részletes indokolás:

Alapjogi érvelés és a sérelmezett jogszabályi rendelkezések megjelölése, annak igazolására, hogy a jogszabályi rendelkezések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.

Magyarország Alaptörvényének B) cikk (1) bekezdése értelmében Magyarország független, demokratikus jogállam.

A jogállamiság alkotmányos alapját jelentő jogbiztonság elvének egyik garanciája a jogforrási hierarchia érvényesülése.

A jogbiztonság követelménye az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint alapvetően azt fejezi ki, hogy

„a jog egésze, egyes részterületei és egyes szabályai is világosak, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára...előreláthatóak legyenek” [11/1992. (III.5.) AB határozat, ABH 1992, 84.]

Másutt az alkotmánybíróság hangsúlyozta:

„a jogállamiság egyik alapvető követelménye hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, jog által megállapított működési rendben, a jog által polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket.” [56/1991. (IX.8.) AB határozat, ABH 1991, 393.]

A kiszámíthatósághoz kapcsolódik a megfelelő felkészülési idő, azaz annak biztosítása, hogy a jogszabályok címzettjei jövőbeli magatartásuknak a jogszabály rendelkezéseikhez igazítása céljából annak alkalmazására megfelelően fel tudjanak készülni [28/1992. (IV.30.) AB határozat II. pont; 51/2010. (IV.28.) AB határozat].

Minthogy a visszamenőleges hatályú jogalkotás - múltbeli magatartást is időbeli hatálya alá vonva - ezt eleve kizárja, ezért az is sérti a jogbiztonságot, ha a nem visszamenőleges hatállyal hatályba lépő jogszabályt a hatályba lépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell [57/1994. (XI.17.) AB határozat].

Az alkotmányjogi értelemben vett felkészülési idő főszabályként általában és ebben az esetben is azt jelenti, hogy magának a rendeletnek a hatályba lépéséig legyen a címzetteknek valós lehetőségük felkészülni a jogszabály alkalmazására [7/2004. (III.24.) AB határozat; 51/2010. (IV.28.) AB határozat].

A 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet 1.§ (1) bekezdése

Sérti a jogforrási hierarchia követelményét, mert ellentétes az 1994.évi LIII. törvény 232.§ (1) bekezdésével, a 240/A.§ (1) bekezdésével, valamint a 307.§ (1a) bekezdés o) pontjával, továbbá túl is lép a törvény által kapott felhatalmazáson. Ez a körülmény a rendelkezés közjogi érvénytelenségét eredményezi, azaz alaptörvény-ellenes.

Az *Alaptörvény 18. cikkének (3) bekezdése* ugyanis kötelező erővel rögzíti, hogy a Kormány tagja törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján, feladatkörében eljárva, önállóan vagy más miniszter egyetértésével rendeletet alkot, amely törvénnyel, kormányrendelettel és a MNB elnökének rendeletével nem lehet ellentétes.

Az Alaptörvény ezzel azt biztosítja, hogy az Országgyűlés által megalkotott törvény tartalmát a miniszter rendeleti formát öltő döntése ne ronthassa le.

Az Alaptörvény **T) cikk (3) bekezdése** minden jogszabály vonatkozásában előírja azt is, hogy azok nem lehetnek ellentétesek az Alaptörvénnyel.

Arra figyelemmel, hogy a jogszabályoknak a jogforrási hierarchiában elfoglalt helyét az Alaptörvény rögzíti, amennyiben az alacsonyabb szintű szabályozás ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal, az egyúttal az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdésének sérelmét is jelenti, amely szerint jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel. [5/2019. (III.11.) AB határozat [26]]

A bírósági végrehajtás legmagasabb szintű jogi szabályozó eszköze, a bírósági végrehajtásról szóló 1994.évi LIII. törvény (továbbiakban: Vht.). Ez tartalmazza „a végrehajtási szervezet közös szabályai címszó alatt, a **225.§ (1) bekezdés a) pontjában**, hogy „a végrehajtás elrendelését és foganatosítását - e törvényben megállapított szabályok szerint - a bíróság, illetve a közjegyző, továbbá e törvényben meghatározott más szervek és személyek, így különösen a következők végzik: *a) az önálló bírósági végrehajtó.*

A végrehajtói szolgálat keletkezését a törvény a **232. § (1) bekezdésében szabályozza**, amikor akként rendelkezik, hogy „az önálló bírósági végrehajtót (e fejezetben a továbbiakban: végrehajtó) a Hatóság elnöke nevezi ki hét évre, de legfeljebb a 65. életéve betöltésének napjáig, meghatározott székhelyre és meghatározott járásbíróság mellé azzal, **hogy egy végrehajtó egy székhelyre, illetőleg egy járásbíróság mellé kerül kinevezésre.**

A Vht. **240/A. § (1) bekezdése** pedig rögzíti, hogy „ha a végrehajtó szolgálata megszűnik vagy az állandó helyettese jár el, a végrehajtó, illetve a végrehajtási iratokat, nyilvántartásokat ezek megőrzésére szolgáló számítástechnikai eszközöket (a továbbiakban e § alkalmazásában együtt: végrehajtási iratok) birtokló személy a 240. §-ban meghatározott időponttól számított 15 napon belül a szolgálatba lépő új végrehajtó, illetve a felfüggesztéstől, szüneteléstől számított 15 napon belül az állandó helyettes részére **átadja a folyamatban lévő és befejezett végrehajtási ügyek iratait, a végrehajtási ügyek nyilvántartásait tartalmazó iratokat, valamint a végrehajtási ügyek és nyilvántartások számítógépes adathordozón rögzített adatait tartalmazó eszközöket**, amelyeket az átvételre jogosult köteles átvenni.

A Vht. 307.§ (1a) bekezdésének o) pontjában arra kapott felhatalmazást a Hatóság elnöke, hogy a végrehajtó állandó helyettes általi helyettesítésével összefüggő elszámolás, ügyvitel és ügykezelés részletes szabályait állapítsa meg rendeletben.

A törvény tehát nem adott felhatalmazást a miniszter számára a végrehajtói szolgálat átadás, átvétel szabályainak megalkotására, a törvény ugyanis nem biztosít lehetőséget a végrehajtói szolgálat átadására, átvételére.

A Vht.- fent idézett – 232.§ (1) bekezdése értelmében a végrehajtói szolgálat keletkezése a Hatóság elnöke útján történő személyre szóló kinevezéshez, a kinevezésben szereplő járásbírószék székhelyéhez, illetékességi területéhez kötődik. A törvényi szabályozásból következően a Hatóság elnökétől kapott kinevezést, azaz a szolgálatot nem lehet átadni-átvenni.

Minden bírósági végrehajtó csak egyetlen szolgálattal rendelkezik a Vht. 232.§ (1) bekezdése értelmében, egy székhelyen, egy járásbírószék mellett.

Amennyiben az állandó helyettes bírósági végrehajtó – a rendelet szövegezése szerint - a helyettesített végrehajtó **szolgálatát** vagy a megüresedett álláshelyen a **szolgálatot venné át**, úgy a törvényi szabályozással szemben, két vagy akár három szolgálata keletkezne úgy, hogy a második (két helyettesítés esetén: harmadik) szolgálatot a törvény szerinti kinevezésben kifejeződő felhatalmazás nélkül, a törvényben rögzített kógens kinevezési szabályok mellőzésével tölthetné be – a Kar hivatali szerve vezetőjének adminisztratív, jogorvoslattal nem támadható intézkedése útján, miközben a törvényhozó épp 2021.07.01. napi hatállyal - a 2021.évi LI. törvény 17.§-ának 5.pontjával történt módosítás eredményeként – nyomatékosította, hogy egy végrehajtó csak egy székhelyre, egy járásbírószék mellé kerülhet kinevezésre, továbbá a Vht. 235.§ (4) bekezdése is azt hangsúlyozza, hogy még az áthelyezésre is megfelelően alkalmazni kell a kinevezésre vonatkozó szabályokat.

A törvényhozói szándékkal szemben a végrehajtói szolgálat átadás-átvétel/ek a gyakorlatban már kikényszerítésre kerültek, a 2/2017.számú majd 1/2021.számú – végrehajtókra nézve kötelező - kari iránymutatások alapján.

Ezek eredményeként az MBVK honlapján elérhető névjegyzék szerint, a Kaposvári Járásbírószék mellé kinevezett végrehajtó „átvette” a Kar hivatali szerve vezetőjének egyoldalú döntése alapján a Pesti Központi Kerületi Járásbírószék mellé kinevezett végrehajtó szolgálatát, tehát az alperesi végrehajtó további szolgálattal rendelkezik a Kaposvári Járásbírószék mellett.

A 16/2022. (VI.30.) IM rendelet, majd pedig ezt követően a 38/2022. (IX.30) SZTFH rendelet is, a törvény- és alkotmányos sértő iránymutatások rendelkezéseit egy az egyben átvéve, a **szolgálat átadásra kötelezi** a végrehajtókat az adott szolgálati helyre kinevezéssel nem rendelkező, azonban más járásbírószék mellett vagy akár ugyanazon járásbírószék mellett egy szolgálattal már rendelkező másik végrehajtó részére.

A rendelet 1.§ (1) bekezdés első mondatában megfogalmazott követelmény, miszerint

„ha az önálló bírósági végrehajtó szolgálati viszonya a bírósági végrehajtásról szóló 1994.évi LIII. törvényben (továbbiakban: Vht.) meghatározott esetekben megszűnik ...15 napon belül köteles a végrehajtói szolgálat átadására.”

A rendeleti szabályozás figyelmen kívül hagyja, hogy amennyiben a végrehajtói szolgálat megszűnt a Vht. 139.§ (1) bekezdésében rögzített taxatív felsorolásban írtak szerint, úgy *megszűnt szolgálat* átadását követelni egyrészt abszurd, másrészt törvénytelen.

Amennyiben pedig *áthelyezésre vagy kölcsönös áthelyezésre* került sor, úgy ezekre az esetekre a Vht. 235.§ (4) bekezdése szerint a kinevezésre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, tehát a szolgálat ilyenkor is a Vht. 232.§ (1) bekezdésében írtaknak megfelelően, kinevezéssel és nem a szolgálat átadással keletkezik.

Felfüggesztés, szünetelés időtartama alatt az adott álláshelyre személyre szóló, törvényes kinevezéssel rendelkező végrehajtó szolgálat fennmarad (a felfüggesztés és szünetelés nem szolgálat megszűnés), éppen ezért törvényes szolgálatának átadására kötelezni (iránymutatás alapján, adminisztratív eszközökkel), illetve rendeleti szabályozással, törvénybe ütköző, a jogállamiság elvének sérelmét eredményező jogalkotás.

A Vht. 240/A.§ (1) bekezdése egyértelmű a tekintetében is, hogy mire vonatkozik az átadási kötelezettség a végrehajtói szolgálat megszűnés esetén illetőleg amennyiben a végrehajtó állandó helyettese jár el, ez pedig a ” folyamatban lévő és befejezett végrehajtási ügyek iratai, a végrehajtási ügyek nyilvántartásait tartalmazó iratok, valamint a végrehajtási ügyek és nyilvántartások számítógépes adathordozón rögzített adatait tartalmazó eszközök”.

A törvényhozó szolgálat átadásról nem rendelkezik, a bírósági végrehajtói szolgálat kizárólag kinevezéssel tölthető be. Ebből következően az állandó helyettes sem szolgálatot vesz át, hanem csak a törvény által nevesített iratokat, nyilvántartásokat, adathordozó eszközöket.

Mindezek alapján az állapítható meg, hogy a rendelet 1.§ (1) bekezdése törvényi felhatalmazás nélkül és a Vht. rendelkezéseivel ellentétesen, új szolgálat megszűnési okot keletkeztet, amikor a felfüggesztés és szünetelés esetén (az iratok, nyilvántartások átadása helyett) **teljes szolgálat átadására kötelezi** a végrehajtót.

A szolgálatot átadni kényszerülő végrehajtó számára ugyanakkor nem biztosítja az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdéséből eredő **bírósághoz fordulás jogát, és a (7) bekezdésben szabályozott jogorvoslathoz való jogot, ezáltal sérül a bírósági végrehajtó tisztességes eljárásához való joga.**

A Vht. ugyanis csak a Vht. 240/C.§ (1) bekezdésében felsorolt szolgálat megszűnési esetekben írja elő, akkor is a Hatóság elnöke számára, hogy „a végrehajtó kölcsönös áthelyezése, felmentése, továbbá szolgálat fennmaradása és megszűnése megállapítása, valamint a végrehajtói kinevezés érvénytelenségének megállapítása ügyében az Ákr. rendelkezései szerint járjon el.”

Felfüggesztés és szünetelés esetén, a *törvényhozói szándék és ennek megfelelő szabályozás szerint* (Vht.245.§ (4) bekezdése), a Kar hivatali szerve vezetőjének mindössze az (lenne) a feladata, hogy kiállítson egy okiratot, amelyben *felhívja*

– a rendelet szövegezése szerint tévesen: *kirendeli* - a helyettesként eljárni köteles személyt a helyettesítési feladatainak ellátására, és a helyettesítést feltünteti (regisztrálja) a végrehajtók névjegyzékében.

Ez pedig azt jelenti, hogy a törvényhozó szándéka szerint a Kar hivatali szerve mindössze adminisztrációs jogosultsággal rendelkezik.

Ehhez képest a gyakorlatban, a hivatalvezető az okiratában, a Vht. 240/A.§-ra hivatkozással (magának szolgálat megszüntető és keletkeztető jogot vindikálva) szolgálat átadásra kötelezi a hivatalából felfüggesztett végrehajtót, illetőleg azt a végrehajtót, akinek szolgálata szünetel. Tulajdonhoz való jogát is megsértve, kötelezi továbbá az átadást követően érkező minden pénzösszegnek, árbevételének az átvevő részére, az átvevő tulajdonába történő átadására, valamint az elszámolási számlái feletti rendelkezési jog átadására is.

A Kar hivatali szervének vezetője által hozott döntést megelőző eljárás nem minősül hatósági eljárásnak, nincs indokolási kötelezettsége, döntésével szemben nincs lehetőség bírósághoz fordulni, jogorvoslattal élni annak ellenére, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése rögzíti, hogy „mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Miután a 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet, az 1. § (1) bekezdésébe foglalt szabályozással szolgálat átadási kötelezettséget, ezzel együtt kvázi új szolgálat megszűnési esetköröket alkotott, továbbá rendeleti szinten lehetőséget, jogalapot biztosít a Kar hivatali szervének szolgálat átadási kötelezettség megállapítására, illetőleg ebből fakadóan olyan tartalmú okirat kiállítására, amely korlátozza, elvonja az átadásra kötelezett végrehajtó tulajdonjogát, elvonja a jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való alapjogát, ez a rendelkezés alaptörvény-ellenes.

Az alapjogok szabályozásának, illetőleg korlátozásainak eseteit érintően fennáll ugyanis a törvényi szintű szabályozás alkotmányos követelménye, továbbá az államnak az alapjogok biztosítására vonatkozó kötelezettségéből is az következik, hogy az alapvető jogokat csak a mindenkor alkotmányban megengedett módon korlátozhatja. [30/2013. (X.28.) AB. határozat].

Megjegyzendő, hogy az MBVK hivatali szerve által kiadott, a mai napig hatályban lévő *1/2021.számú kari iránymutatás* 1.5.pontja a rendelettel azonos tartalmú szabályozást tartalmaz, amely a végrehajtókra nézve kötelező. [Vht. 250.§ (2) bekezdés 33.pont], és annak a megsértése fegyelmi vétségnek minősül [Vht. 266.§ (2) bekezdés], hivatalvesztést is eredményezhet.

Ez a körülmény azt jelenti, hogy jogalkotási hatáskörrel nem rendelkező szerv hozott a végrehajtási törvény rendelkezéseivel ellentétes, alapjogokat sértő, illetve elvonó kötelező szabályokat valamennyi bírósági végrehajtóra nézve, súlyosan megsértve ezáltal a jogállamiság alkotmányos alapját jelentő jogbiztonságot is, az érintetteknek azonban az alaptörvény-ellenes rendelkezésekkel szemben semmilyen jogorvoslati joguk, lehetőségük nincs.

A fent már leírtak szerint **a jogállamiság követelményrendszerébe tartozik a jogforrási hierarchia érvényesülése, a jogi normák előreláthatóságának és**

kiszámíthatóságának követelménye és a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalma.

A 38/2022. (IX.30.) SZTFH 1.§ (3) bekezdése

A felsorolt követelmények mindegyikével ellentétes, továbbá sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében megfogalmazott tisztességes eljáráshoz, ezen belül a törvény (Vht.) által meghatározott feltételek szerint eljárni illetékes bírósági végrehajtóhoz való jogot, valamint a bírósági végrehajtónak a bírósághoz fordulási jogát, sérti az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdésében rögzített tulajdonhoz való jogot.

A végrehajtói tevékenység kereteit is a bírósági végrehajtás legmagasabb szintű szabályozó eszközét a Vht. adja meg a 226.§-229/A.§-aiban. A törvényhozó e rendelkezések között állapítja meg, hogy milyen ügyekben nem járhat el a végrehajtó, és törvényi szinten szabályoz minden olyan esetet [Vht. 227.§ (5) bekezdés, 240/B.§ (4) bekezdés, 306/N.§ (2) bekezdés], amikor az önálló bírósági végrehajtó nem végezhet végrehajtói tevékenységet, illetőleg nem gyakorolhatja hivatását (Vht.240.§.)

A 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet 1.§ (3) bekezdése – átvéve a jogalkotói hatáskör és felhatalmazás hiányában, ezért törvényt és jogbiztonságot sértő módon, a Kar hivatali szervének vezetője által 2021.09.02-án kiadott, közigazgatási államtitkár által, 2021.09.16-án jóváhagyott 1/2021.számú kari iránymutatás 1.4. b) pontjában rögzített rendelkezését – újabb esetkört alkotott, amikor nem végezhet végrehajtói tevékenységet a végrehajtó:

„Az átadó végrehajtó a kiterjesztett álláshely betöltése napjától nem végezhet végrehajtói tevékenységet azon az álláshelyen, amelyet korábban illetékességének kiterjesztésével látott el, és a kiterjesztett álláshely betöltése napjától számított 15 napon belül köteles az illetékességének kiterjesztésével ellátott végrehajtói szolgálat átadására az átvevő személy részére.”

A törvényhozó 1994-től, 27 éven át (2021.VII.01-ig) fenntartotta azt a szabályt a Vht. 232.§ (6) bekezdésében, hogy az igazságügyi miniszternek biztosított jogkört – a törvénybe foglalt rendelkezés alapján - arra, hogy a be nem töltött végrehajtói állások területére *kiterjessze* a máshová kinevezett végrehajtó *illetékességét*.

A jogalkotó a végrehajtók illetékességére vonatkozó szabályozást – a végrehajtói tevékenység kereteihez hasonlóan – törvényi szinten biztosítja, a következők szerint:
- A **Vht. 232.§ (4) bekezdés:**

„a végrehajtó az illetékességi területén *indult ügyben* a székhelye szerinti megye területén, a budapesti és Pest megyei székhelyű végrehajtó Budapest és Pest megye területén jár el.

Vht. 232.§ (5) bekezdés:

”a végrehajtó az illetékességi területén *indult ügyben* az ingatlan-végrehajtást az ország egész területén foganatosítja.”

- Az ügy pedig akkor *indul* a végrehajtó szempontjából, amikor a **Vht. 32.§ (1) bekezdése** alapján, a végrehajtható okiratot kiállító szerv a végrehajtható okiratot, akár közvetlenül, akár a Kar hivatali szerve útján, megküldi az adós lakóhelye illetőleg

székhelye szerinti (azaz az illetékes) végrehajtónak. További illetékességi szabályt tartalmaz a **32.§ (2) és (3) bekezdés** is.

- A **Vht. 225.§ (2) bekezdése** kimondja, hogy a végrehajtó eljárása – mint polgári nemperes eljárás – *a bíróság eljárásával azonos*.

- *A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011.évi CLXI. törvény (Bsz.) 162.§-a* rögzíti, hogy a bírósági végrehajtó eljárása nemperes eljárás, hatáskörében tett intézkedés mindenkire kötelező.”

- A **Vht. 9.§-a** értelmében, azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket e törvény eltérően nem szabályoz, a polgári perrendtartásról szóló **2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.)** szabályait a nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel és a ***bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvénynek*** a bírósági polgári nemperes eljárásokra vonatkozó általános rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az illetékességi (hatásköri) szabályok olyan kógens szabályok, amelyek alkalmazása mindig és kifejezetten *törvényi* rendelkezéseken alapulnak, ezért illetékességet és azon alapuló eljárási jogosultságot (végrehajtói tevékenységet) kizárni, korlátozni is csak törvényben lehet.

Visszaható hatállyal azonban illetékességi, hatásköri jogosultságot módosítani, a végrehajtási ügy indulásakor fennálló (rögzült) illetékességi szabályon alapuló eljárási jogosultságot utóbb elvonni azonban még törvényi szintű szabályozással sem lehet a jogbiztonság sérelme nélkül, nemhogy rendelettel és főleg nem MBVK iránymutatással.

A felsorolt **törvényi szabályok** összeolvasásából az következik, hogy amennyiben a kiterjesztett álláshely betöltésre kerül, úgy a kiterjesztett illetékességgel addig eljárt végrehajtó kiterjesztett illetékessége az álláshely betöltése napjától szűnik meg, tehát a kiterjesztett illetékességi területen ezt követően induló ügyekben már nem járhat el.

Az álláshely betöltését megelőzően, az akkor még az ő illetékességi területén indult ügyekben azonban eljárási jogosultsága továbbra is fennmarad, ezekben az ügyekben ugyanis már rögzült az illetékessége, ezen ügyek tekintetében éppen az álláshelyet betöltő, újonnan kinevezett végrehajtónak nincs eljárási jogosultsága, hiszen ezek az ügyek az ő kinevezését megelőzően indultak.

Ezt a körülményt nemcsak a bíróságok illetékességére vonatkozó törvénybe foglalt eljárási szabályok támasztják alá, hanem a már több, mint 20 éve hatályban lévő, ***a bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2002. (I.17.) IM rendelet*** (továbbiakban: ***Vüsz.***) **17.§-a** is, amely az (1) bekezdésében rögzíti, hogy „végrehajtási ügy az a végrehajtható okirattal - a Vht. 4. §-ában foglalt esetekben a közigazgatási szerv végrehajtási iratainak megküldésével - a végrehajtóhoz *érkezett* ügy, amelyben a végrehajtás foganatosítása a Vht. szerint hatáskörébe tartozik.

A **Vüsz. 18.§-a** szerint, a bírósági végrehajtó a *hozzá érkezett* végrehajtási ügyet köteles érkezési sorrendben a végrehajtási ügyek számítógépes nyilvántartásába (a továbbiakban: nyilvántartás) bejegyezni. A végrehajtási ügy a nyilvántartásban

mindaddig szerepel, amíg a végrehajtási ügy iratai nem selejtezhetők.

A *Vüsz. 19.§* értelmében a nyilvántartásban a végrehajtási ügyek számozása évenként 1-gyel kezdődik, és az ügyek érkezésének megfelelően folyamatosan növekszik. A végrehajtási ügy száma (a továbbiakban: végrehajtói ügyszám) minden esetben a *végrehajtó egyedi azonosításra alkalmas azonosító számával (jelvényszám) kezdődik. /Az egyedi azonosítószám a bírósági végrehajtó esetében a kinevezését és tevékenysége megkezdését alátámasztó hivatalos jelvényszámának a sorszáma./*

Amikor tehát az eljárni illetékes bírósági végrehajtó, a hozzá beérkezett ügyet a nyilvántartásba vételi folyamatban ellátja az egyedi azonosító számával, rögzül a végrehajtó illetékessége.

A fent írtakon felül ezt az álláspontot erősíti a 2001.XI.02-ig hatályban volt, a *bírósági végrehajtás szervezetéről szóló 11/1994. (IX.8.) IM rendelet 3.§ (4) bekezdése*, majd a *16/2001. (X.26.) IM rendelet 8.§ (3) bekezdése*, melyek kimondták, hogy az ügyelosztási rend évenkénti vagy év közbeni megváltozása *a már megindult végrehajtási ügyeket nem érinti.*

A végrehajtási ügyekben a bíróságok is jelzőszámmal rendelkeznek (Vüsz.1.számú melléklete). Amennyiben a bíróságok elnevezéséről, székhelyéről és illetékességi területének meghatározásáról szóló 2010.évi CLXXXIV. *törvény* módosuló rendelkezése folytán valamely bíróság illetékességi területe változna (amellett, hogy ennek törvényi szabályozással kell megtörténnie), a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalma miatt, elképzelhetetlennek tartanánk, hogy a módosulás időpontjáig már megindult ügyekben – visszaható hatállyal - kizárják annak a bíróságnak az eljárási jogosultságát, amelyet a törvény mindaddig felhatalmazott az ügy intézésére. Egy ilyen szabályozás a törvényes bíróhoz való jogosultságot is sértené. Törvényes bíró ugyanis az eljárási szabályok szerint a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, *előre megállapított* ügyelosztási rend alapján kijelölt bíró.

A *Vüsz. 19.§ (2) bekezdése* alapján, a kiterjesztett illetékesség fennállása alatt indult ügyek mindegyike a kiterjesztett illetékességgel rendelkező végrehajtó egyedi azonosító számát viseli (a jövőben is). Az ő eltiltása rendeleti úton (illetőleg kari iránymutatással) ezeknek az ügyeknek a további foganatosításától és az újonnan kinevezett, más azonosító számmal rendelkező végrehajtó felhatalmazása ezeknek az ügyeknek a továbbvitelére a kiterjesztett illetékességgel rendelkező végrehajtó azonosító száma alatt, olyan szabályozást jelent, amely ellentétes - a jogforrási hierarchiában magasabb szinten álló - felsorolt törvényi rendelkezésekkel, illetékességi szabályokkal.

A 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet 1.§ (3) bekezdése az Alaptörvény 18. cikkének (3) bekezdését, T) cikkének (3) bekezdését és ezáltal a jogállamiság alkotmányos alapját jelentő jogbiztonság elvét megsértve, alacsonyabb szintű jogszabályként, a végrehajtási törvénnyel ellentétes tartalmú rendelkezést hozott, amikor a Vht. 232.§ (6) bekezdése alapján létesített illetékességet úgy vonja el rendeleti szintű szabályozással az addig törvénynek megfelelően eljáró végrehajtótól, mégpedig *visszaható hatállyal*, hogy nem rendelkezik erre vonatkozó felhatalmazással sem.

A jogállamiság részét képező jogbiztonságból fakad a **visszaható hatály tilalma** is. A visszaható hatály tilalma azt a követelményt fogalmazza meg, miszerint valamely jogszabály hatályba léptetése főszabály szerint nem történhet visszamenőlegesen, és a jogszabály rendelkezései nem alkalmazhatóak a jogszabály hatályba lépése előtt létrejött tényekre és jogviszonyokra, erre irányuló kifejezett rendelkezés alapján sem.

A 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet 1.§ (3) bekezdése azonban a kihirdetését megelőző időre állapít meg jogkövetkezményeket, mégpedig a kihirdetését megelőzően érvényesülő, törvény által biztosított illetékességi szabályok alapján végrehajtást foganatosító végrehajtóktól utólagosan, az ügyek indulására visszaható hatállyal megvonja az illetékességet, az eljárási jogosultságot, a végrehajtói tevékenység végzésének lehetőségét. Ezáltal a rendelet *ellentétes a visszaható hatály tilalmának alkotmányos követelményével is.*

A 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet, az 1.§ (3) bekezdésében rögzített szabályozással sérti a **felek (végrehajtást kérő, adós) tisztességes eljáráshoz való alapjogát** is, mert elvonja tőlük a törvény által alapított illetékességgel rendelkező végrehajtót és olyan végrehajtónak rendeli átadni a végrehajtás foganatosításának végzését, aki a végrehajtási ügy indulásakor nemcsak illetékességgel, de szolgálati viszonytal (kinevezéssel) sem rendelkezett.

Ezen felül **a bírósági végrehajtó tisztességes eljáráshoz való alapjoga is sérül**, mert a rendeletben nincs biztosítva az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdéséből eredő **bírósághoz fordulás joga, amely ugyancsak a jogállamiság követelménye.**

A kiterjesztett illetékesség megszűnése ugyanis nem jelent szolgálat megszűnést (annak eseteit a Vht. 239.§-a taxatíve felsorolja), tehát sem a Kar hivatali szervének, sem a Hatóságnak nem kell hatósági eljárás keretében döntenie a végrehajtói tevékenység továbbfolytatásának megtiltásáról, nem kell bíróság előtt megtámadható határozatot hoznia.

Ez a kötelezettsége csak a Vht.240/C.§ (1) bekezdésében felsorolt esetekben áll fenn: „A Hatóság elnöke a végrehajtó kölcsönös áthelyezése, felmentése, továbbá szolgálata folyamatossága és megszűnése megállapítása, valamint a végrehajtói kinevezés érvénytelenségének megállapítása ügyében az Ákr. rendelkezései szerint jár el.”

A 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet 1.§ (3) bekezdése sérti az Alaptörvénynek a **tulajdonhoz való jogot** garantáló XIII. cikkét is.

A bírósági végrehajtó ugyanis annak érdekében, hogy a kinevezéssel betöltött szolgálati helyén kívüli, a kiterjesztett illetékességű területen is megfelelően elláthassa a végrehajtói tevékenységet irodát tartott fenn, ennek érdekében pedig beruházásokat eszközölt.

Ezen felül minden egyes, az illetékességi területén indult ügyben költségei merültek fel, amelyek tekintetében fennáll a megtérítésre való jogosultsága, továbbá minden egyes ügyben fennáll a díjazásra való jogosultsága (jogos várománya).

Ezen igények törvényi alapját a *Vht. 254.§-a* teremti meg, amely az (1) bekezdésében rögzíti, hogy „a végrehajtót a tevékenységért – a jogszabályba foglalt végrehajtói díjszabás szerint megállapított – díj és költségterítés illeti meg.

A törvényben meghivatkozott jogszabály, a bírósági végrehajtói díjszabásról szóló *35/2015. (XI.10.) IM rendelet*, illetőleg 2021.11.01-től azonos tartalommal a *8/2021. (X.29.) SZTFH rendelet*. Ezek az *1.§ (1)* bekezdésükben, egyezően megállapítják, hogy „az önálló bírósági végrehajtót a hatáskörébe tartozó végrehajtás foganatosításáért költségátalány, készkiadás (a továbbiakban együtt: költségterítés), munkadíj, az adós teljesítése esetén ezeken felül behajtási jutalék illeti meg.

A bírósági végrehajtók az illetékességi területükön indult, saját azonosító számukat viselő végrehajtási ügyekben legtöbbször letiltás kiadásával, részletfizetés engedélyezése útján tudják a követeléseket behajtani. Ez azt jelenti, hogy számos intézkedésük ellenértéke, díja, valamint költségeik csak hosszabb időtartam (évek) alatt térül meg, de ilyen esetekben a behajtott követelés után járó jutalék is csak részletekben, huzamosabb idő alatt kerül teljesítésre.

A 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet 1.§ (3) bekezdése, a rendelet 4.§-ába foglalt rendelkezései útján, teljes egészében elvonja a kiterjesztett illetékességgel eljáró végrehajtóktól a végrehajtói tevékenységük végzéséből származó, s jogos várományként *tulajdonjogi védelem alatt* is álló, a törvény által garantált díjazásukat és költségterítésüket, mégpedig úgy, hogy új tulajdonviszonyokat (tulajdonszerzési módot) keletkeztet rendeleti szabályozással.

Ezt oly módon kívánja elérni, hogy az illetékesség kiterjesztés megszűnését - egyébként tévesen és a Vht. rendelkezéseit [Vht. 232.§.(1),(3),(6) bekezdés, 240/A.§ (1) bekezdés] sértő módon - egyfajta szolgálat megszűnésként definiálja, és – az 1.§ (1) bekezdésében írtak analógiájára - szolgálat átadási kötelezettséget ír elő az illetékesség kiterjesztéssel eljáró végrehajtó terhére, és az ily módon átadásra kényszerített végrehajtókat megillető díjakat illetőleg az átadni kényszerített ügyekben befolyó minden bevételt, a 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet 4.§ (5) bekezdésében lefektetett jogsértő szabályozással, az újonnan kinevezett végrehajtó tulajdonába rendeli átadni kártalanítás nélkül az alábbiak szerint:

„az átadó végrehajtó eljárási jogosultsága megszűnésének napján és azt követően az elszámolási számlára befolyó, továbbá a letéti számlán kezelt, végrehajtónak járó (!) összegek az átvevő személyt illetik.”

A 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet 4.§ (1),(2),(3),(4),(5),(6),(7) bekezdéseiben meghivatkozott elszámolási és letéti számla alatt, a kiterjesztett illetékességgel eljáró végrehajtó számláit kell érteni (ő, illetve az általa alapított végrehajtói iroda, a Ptk.6:394.§ szerinti számlatulajdonos, akitől a rendeleti szabályozás elveszi a számlái feletti - törvény által garantált - szabad rendelkezési jogot is) hiszen az átadni kényszerített ügyekben az átvevő végrehajtó a Vht. 254.§ (1) bekezdésének megfelelő végrehajtói tevékenységet még egy pillanatig sem végzett, ami alapján őt bármilyen bevétel, a saját számláira érkezően, megillettehetné.

A rendelet szabályozásával szemben, a *Vht. 232. § (1) bekezdése* a végrehajtói szolgálat keletkezése kapcsán azt a már meghivatkozott szabályt fekteti le, hogy „az önálló bírósági végrehajtót (e fejezetben a továbbiakban: végrehajtó) a Hatóság elnöke

(korábban miniszter) nevezi ki hét évre (a 2015.08.31-ig hatályos rendelkezés szerint: határozatlan időre) de legfeljebb a 65. életéve betöltésének napjáig, meghatározott székhelyre és meghatározott járásbíróóság mellé azzal, **hogy egy végrehajtó egy székhelyre, illetőleg egy járásbíróóság mellé kerül kinevezésre.**

A (3) bekezdés rögzíti, hogy a végrehajtó székhelye és illetékességi területe megegyezik annak a járásbíróóságnak a székhelyével és illetékességi területével, amely mellé kinevezték (tehát amely mellett az **egyetlen szolgálata** a kinevezéssel keletkezett.)

2021.VII.01-ig a **232.§ (6) bekezdése** feljogosította a minisztert, hogy a be nem töltött végrehajtói állások (szolgálatok) illetékességi területére kiterjesztheti a *máshová kinevezett* végrehajtó illetékességét.

A törvényi szabályozásból következően a be nem töltött álláshelyre csak a máshová már kinevezett, azaz másutt már szolgálattal rendelkező végrehajtó illetékessége (és nem a szolgálata) terjeszthető ki.

A végrehajtónak nem keletkezik újabb, második szolgálata sem, mert minden végrehajtó csak egy szolgálattal rendelkezik, amely amellel a bíróság mellett áll, és marad fenn, amely mellé kinevezték.

Az illetékesség kiterjesztésére éppen azért van/volt szükség, mert betöltetlen az adott szolgálat és a végrehajtási ügyek ellátásának érdekében, a más bíróság mellett szolgálattal rendelkező végrehajtó illetékességét, eljárási jogosultságát terjesztette ki a törvényi felhatalmazás alapján a miniszter, adott bíróság illetékességi területére is. Az illetékesség kiterjesztés nem jelentette az álláshely betöltését sem, hiszen a kiterjesztés épp az álláshely betöltésének időpontjáig állt fenn. Amennyiben pedig a kiterjesztett illetékességi területen nem keletkezik szolgálat, úgy annak a megszűnése, illetőleg átadása is kizárt.

Ezt az érvelést támasztja alá a **Vht. 239.§-a** is, amely a végrehajtói szolgálat megszűnésének eseteit tartalmazza taxatív felsorolásban, és ezek között az illetékesség kiterjesztés megszűnése értelemszerűen nem szerepel.

Szolgálat megszűnés hiányában még végrehajtási irat átadási kötelezettség sincs, ezért nem alkalmazható a **Vht. 240/A.§ (1) bekezdése** sem, mert az kizárólag a végrehajtó szolgálatának megszűnése vagy az állandó helyettes eljárása esetére ír elő végrehajtási iratokra (nem szolgálatra!) vonatkozó *átadási kötelezettséget*.

A **Vht. 240/A.§ (7) bekezdésébe foglalt** rendelkezés is a kiterjesztett illetékességgel rendelkező végrehajtó eljárási jogosultsága fennmaradásának törvényhozói szándékát támasztja alá, hiszen törvényi szinten biztosítja, hogy

*„a Kar hivatali szervének vezetője jóváhagyásával az állandó helyettes és az újonnan kinevezett önálló bírósági végrehajtó a végrehajtási ügyek átadása során megállapodhatnak úgy is, hogy a **folyamatban lévő végrehajtási ügyeket az állandó helyettes foganatosítja, az újonnan kinevezett önálló bírósági végrehajtó csak a kinevezését követően elrendelt végrehajtási ügyekben jár el**”*

Amennyiben a törvényalkotó az állandó helyettes részére (aki, mint a neve is utal rá,

csak helyettesi pozícióban, átmeneti időre látja el adott szolgálati hely végrehajtási ügyeinek intézését) lehetőséget ad a már megindult ügyek további foganatosítására, akkor mennyivel inkább az a törvényhozói szándék az illetékességi szabályokon keresztül, hogy az illetékességi és ügyelosztási szabályok szerint kiosztott (befejezett és folyamatos) ügyekben a kiterjesztett illetékességgel rendelkező végrehajtó végezze szolgálata fennállásáig a végrehajtói tevékenységet. Az ezzel ellentétes rendeleti (iránymutatás) szintű szabályozás **az illetékesség visszamenőleges elvonását jelenti, amely alaptörvény-sértő.**

A teljesség kedvéért hangsúlyozandó, hogy a kiterjesztett illetékesség esete nem adekvát az állandó helyettesítéssel. Kiterjesztett illetékesség esetén nincs szolgálatban álló, valamilyen oknál fogva helyettesítésre szoruló végrehajtó, illetőleg a szolgálat megüresedéséről sem beszélhetünk, mert az eleve betöltetlen (üres).

Állandó helyettesítésre a szolgálat megszűnése következtében előálló álláshely üresedés miatt kerül sor, vagy a szolgálatban álló végrehajtó azért szorul helyettesítésre, mert a *törvényben megjelölt okból* - átmenti időtartamban - nem végezhet végrehajtói cselekményeket. Az állandó helyettesítés eseteit a törvény konkrétan megjelöli, ahhoz nem lehet újabb esetköröket alacsonyabb szintű jogszabállyal vagy iránymutatással hozzárendelni.

Megjegyzendő, hogy az MBVK hivatali szerve által kiadott, a mai napig hatályban lévő **1/2021.számú kari iránymutatás** 1.4. b) pontja a rendelettel azonos szövegezésű szabályozást tartalmaz, amely a végrehajtókra nézve kötelező. [Vht. 250.§ (2) bekezdés 33. pont], megsértése fegyelmi vétségnek minősül [Vht. 266.§ (2) bekezdés], hivatalvesztést is eredményezhet.

Ez a körülmény azt jelenti, hogy jogalkotási hatáskörrel nem rendelkező szerv hozott a végrehajtási törvény rendelkezéseivel ellentétes, alapjogokat sértő, illetve elvonó kötelező szabályokat valamennyi bírósági végrehajtóra nézve, súlyosan megsértve ezáltal a jogállamiság alkotmányos alapját jelentő jogbiztonságot is, az érintetteknek azonban az alaptörvény-ellenes rendelkezésekkel szemben semmilyen jogorvoslati joguk, lehetőségük nincs.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdéséből az következik, hogy az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvénynek kell megállapítania. Valamely alapjog közvetlen és jelentős korlátozásához is törvény kell.

Ebből következően a **tulajdonhoz való jog teljes elvonására**, amely tulajdonképpen kisajátítást jelent, az Alaptörvény XIII. cikkének (2) bekezdése értelmében csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett van lehetőség.

A fent írtakra tekintettel is Alaptörvény-ellenesek a 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet 1.§ (3) bekezdése és a 4.§. (1)-(7) bekezdései.

A továbbiakban is kiemelendő, hogy a Hatóság elnöke a Vht. 307.§ (1a) bekezdés o) pontjában arra kapott felhatalmazást, hogy rendelettel állapítsa meg a végrehajtó **állandó helyettes általi helyettesítésével** összefüggő **elszámolás, ügyvitel és ügykezelés** részletes szabályait.

Ezzel szemben a 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet, törvényi felhatalmazás nélkül, a végrehajtói szolgálat átadására vonatkozóan tartalmaz részletes szabályokat, míg a helyettesített végrehajtónak az állandó helyettes általi helyettesítésével összefüggő elszámolás szabályait, erre irányuló törvényi felhatalmazás ellenére nem alkotta meg.

1994. 09.01. napjától, azaz a bírósági végrehajtásról szóló 1994.évi LIII. törvény a hatálybalépésétől egészen 2015. 09.01-ig (21 éven át), a Vht. 248.§ (3) bekezdésében, azaz törvény szabályozta a helyettesítés esetén alkalmazandó *elszámolási, díjazási kérdéseket, s e törvényi rendelkezések szerint, főszabályként a helyettesített végrehajtót illetve meg a saját szolgálati helyén befolyt bevétel, míg a helyettest díjazás illetve meg, amelynek összegét megállapodás, ennek hiányában a kamara határozata* *állapította* *meg.*

A bírósági végrehajtók társ-hivatásrendjének minősülő közjegyzők esetében a mai napig törvény (1991.évi XLI. törvény 32.§-37/E.§) szabályozza 46 db bekezdésen keresztül a közjegyző helyettesítésével kapcsolatos *részletes szabályokat*. Ennek körében azt, hogy az állandó helyettesítés illetőleg a tartós helyettesítés tartamára a helyettesített közjegyző és az állandó helyettes között létrejött, a területi kamara elnöksége által jóváhagyott megállapodást kell elsődlegesen alkalmazni. A törvényhez fűzött indokolás tartalmazza, hogy „a törvény koncepciója az eddigi szabályokra is figyelemmel az, hogy az állandó helyettesítés alapvetően a helyettes közjegyző és az állandó helyettes közötti önkéntes megállapodáson alapuló feladat-ellátási forma, amelybe közjogi eszközökkel beavatkozni nem indokolt. A szabályozás ugyanakkor a *legsükségesebb kereteket rögzíti.*”

A megállapodás jóváhagyása tekintetében a közjegyző feleknek törvény [Kjtv.37/C.§ (1) bekezdés] adta jogosultságuk van arra, hogy a jóváhagyást hatósági eljárás keretében kérjék, azaz számukra biztosított a bírósághoz fordulás joga. A közjegyző helyettes kirendelése és a kirendelés visszavonása is közigazgatási, hatósági eljárás keretében történik [Kjtv.11/A.§ (1) bekezdés g) pont], ezzel szemben a bírósági végrehajtók esetében sem a helyettes kirendelése, sem a helyettesítés visszavonása tekintetében nincs a végrehajtóknak bírósághoz fordulási vagy egyéb jogorvoslati lehetősége.

A közjegyzők közötti helyettesítési megállapodás *kötelező tartalmi elemeit* is a törvény jelöli meg tételesen a 37/A.§ (2) bekezdésében. Ezek közé tartozik a helyettesítési díj mértéke, az *elszámolás rendje* vagy az, hogy a helyettesítés ingyenesen történik. Törvényi előírás rögzíteni a pénzforgalmi számla, fizetési számla, letéti számla, házipénztár felett való rendelkezés szabályait és a munkáltatói jogkör gyakorlási rendjét.

A törvény azonban arra az esetre is tartalmaz rendelkezéseket, amennyiben a helyettesítésre, jóváhagyott megállapodás hiányában kerül sor. A helyettesítési jogviszony megszűnését követően azonban minden esetben az érintettek kötelezettségévé teszi, hogy *elszámoljanak egymással*, vita esetére pedig *egyeztetést ír elő*, amit a területi kamara elnökének kell lefolytatnia.

Ehhez képest a bírósági végrehajtásról szóló törvényben a végrehajtó helyettesítése címszó alatt csak 18 db bekezdés szerepel. A 245.§ (1) bekezdés a) b) c) és d) pontjai nevesítik taxatív felsorolásban azokat az eseteket, amikor **helyettesnek kell eljárni**.

A helyettesítés konkrét szabályait tekintve mindösszesen annyit tartalmaz a **245.§ (6) bekezdés**, hogy **„a helyettes gondoskodik a végrehajtó irodájának zavartalan működéséről, a működési költségeket kifizeti, a számláit kezeli, a végrehajtó alkalmazottjai feletti munkáltatói jogokat gyakorolja az alapvető munkáltatói jogok kivételével.”**

A **248. § (1), (2)** bekezdése pedig rögzíti, hogy „a helyettes minden végrehajtási ügyet ellát; az iratokat, mint „helyettes bírósági végrehajtó” írja alá és a végrehajtóra vonatkozó rendelkezéseket a helyettesre megfelelően alkalmazni kell.”

Ez utóbbi mondatból kiindulva, az ügyvitel és ügykezelés tekintetében – amelynek részletes szabályozására a Hatóság elnöke ugyancsak törvényi felhatalmazást kapott a Vht. 307. § (1a) bekezdésének o) pontjában - állandó helyettesítés esetén is a bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2022. (I.17.) IM rendeletbe (Vüsz.) foglalt szabályok szerint kell az állandó helyettesnek eljárnia.

A Vüsz. - külön - az állandó helyettesítés eseteire is tartalmaz már rendelkezéseket [14/A.§ (4) b) és f) pont, 29/A.§ (10) bekezdés, a 36.§, a 48.§ (2), az 50.§ (3), az 52/A. § (1) b) pont, és az 53.§ (1), (3) bekezdés.]

A 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet az 5.§ (1) bekezdésének első mondatában megismétli a Vht. 248.§ (1) bekezdésében foglaltakat, amelyet a jogalkotásról szóló 2010.évi CXXX. törvény a 3.§-ában kifejezett megtilt, amikor rögzíti, hogy a jogszabályban nem ismételhető meg az Alaptörvény vagy olyan jogszabály rendelkezése, amellyel a jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes.

De az idézett törvényi elvárással szemben a 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet, az 1.§ (2) bekezdésében megismétli a Vht. 240/A.§ (1) bekezdésében írtakat is, azzal azonban, hogy törvénytörtő módon, a törvényben szabályozott irat átadási kötelezettségen felül, előírja a végrehajtói szolgálat átadási kötelezettségét is.

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 3.§-a azt is előírja, hogy „az azonos vagy hasonló életviszonyokat azonos vagy hasonló módon, szabályozási szintenként lehetőleg ugyanabban a jogszabályban kell szabályozni. A szabályozás nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű.”

Ehhez képest azt, hogy az állandó helyettes a saját végrehajtói szolgálatához rendszeresített biztonsági papírt és szárazbélyegzőt használ, a Vüsz. is szabályozza a 29/A.§ (10) bekezdésében, de a 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet is az 5.§ (1) bekezdésében.

Ugyanakkor a Vüsz. 29/A.§ (10) bekezdésében szerepel egy olyan mondat is, hogy
”az állására kirendelt helyettes pedig helyettesi tevékenységéhez külön rendszeresített biztonsági papírt és szárazbélyegzőt használja az (1) bekezdés szerinti jegyzőkönyvek elkészítéséhez.”

Tekintettel arra, hogy a Vht. már nem használja a helyettessel összefüggésben a *kirendelés* kifejezést [felhívás (Vht. 245.§ (4) bekezdés, illetőleg kinevezés szerepel a

Vht. 243.§ (4) bekezdésben], a jogi normák egyértelműségére vonatkozó követelmény érvényesülése érdekében indokolt lett volna a jogalkalmazók számára érthetővé tenni, hogy melyek azok az állandó helyettesítési esetek, amikor a helyettesi tevékenységhez külön rendszeresített biztonsági papírt és szárazbélyegzőt kell használni.

A 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet is egymást követően háromszor alkalmazza a kirendelés kifejezést: „*kirendelésre kerülő állandó helyettes*” [1.§ (1) bekezdés], „*kirendelése megszűnt,*” 1.§ (2) bekezdés „*kirendelésre került állandó helyettes*” [1.§ (2) bekezdés], annak ellenére, hogy a törvényben nincs szabályozás állandó helyettes kirendelésére vonatkozóan, azt ugyanis a 2015.évi CVII. törvény, 2015.IX.01-i hatállyal kivette a Vht. rendelkezéseiből.

Nemcsak szóhasználatában ellentétes a 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet a Vht-vel, de törvényi felhatalmazás nélkül és a bírósági végrehajtásról szóló törvény helyettesítésre vonatkozó rendelkezéseivel is ellentétes szabályokat, kötelezettségeket fektet le:

„A végrehajtói letéti és elszámolási számlákkal kapcsolatos intézkedések”
cím alatt, a rendelet **4.§ (1)–(7) bekezdéseiben.**

Ezek a rendelkezések **alaptörvény-ellenesek** a helyettesítésnek a Vht.245.§ (1) bekezdésének b) és c) pontjában rögzített eseteiben, tehát amikor a végrehajtót a *hivatalából felfüggesztették, illetőleg amikor a végrehajtói szolgálat szünetel, továbbá abban az esetben is, amikor illetékességének kiterjesztésével járt el a végrehajtó.*

Ezekre az esetekre vonatkoztatva a rendeleti szabályozás sérti a jogállamiság követelményrendszerébe tartozó

- jogforrási hierarchia érvényesülésének követelményét (törvénybe ütközése okán),
- a visszaható hatályú jogalkotás tilalmát

- a törvényi szabályozás kogenciájának követelményét az alapjogok korlátozása, elvonása tekintetében

- a bírósághoz fordulás és a jogorvoslat jogának kizárása miatt, a tisztességes eljáráshoz való jogot

- a tulajdonhoz és vállalkozáshoz való alapjogot.

A bírósági végrehajtó helyettesítésére vonatkozó törvényi rendelkezéseket, a **Vht. 240/A.§-a** és a **245.§ (6) bekezdése** tartalmazza. A jelenleg is hatályos szabályozást a 2015.évi CVII. törvény határozta meg 2015. VII. 8-án, 2015.IX.01-i hatállyal.

A törvényhez fűzött indokolás szerint, „a törvény jelentősen módosítja a végrehajtók helyettesítésére vonatkozó szabályokat, amely változásokat a törvény a helyettes végrehajtó általi számla- és iratkezelésre vonatkozó előírások, továbbá a helyettesnek a végrehajtó letéti számlája feletti rendelkezési jogosultsága tekintetében is átvezet.”

Mindezek alapján rögzíthető, hogy a törvényhozó a helyettes általi számlakezelések szabályait, valamint azokat a korlátozott eseteket, amikor a letéti számlán kezelt összegekre vonatkozó átadási kötelezettséget ír elő, maga alkotta meg. Számlakezelésre, átadási kötelezettségre vonatkozó további részletszabályok kidolgozására a Hatóság elnökét **nem hatalmazta fel.**

A törvényi szabályozás, a **Vht. 240/A.§ (2) bekezdésében**, kizárólag a helyettesített végrehajtó **letéti számlája** felett biztosít **rendelkezési jogot** az állandó helyettes részére.

Letéti számlán kezelt összegekre vonatkozó átadási kötelezettséget pedig kizárólag (a miniszter, 2021.X.01-től a Hatóság elnöke általi) új kinevezett végrehajtó javára állapít meg a törvényi rendelkezés, amit kizárólag az állandó helyettes tud foganatosítani átadó végrehajtóként, szolgálatban álló (felfüggesztés vagy szünetelés miatt) helyettesített végrehajtónak, valamint a kiterjesztett illetékességgel eljáró végrehajtónak nincs ilyen kötelezettsége.

Íme a törvény szövege:

*„A 245. § (1) bekezdés a)-c) pontja alapján eljáró helyettesnek **rendelkezési joga van a helyettesített végrehajtó letéti számlája felett**, ha pedig a megüresedett végrehajtói álláshelyre új végrehajtót **n e v e z t e k** ki, a letéti számlán kezelt összegeket **átadja** a szolgálatba lépő végrehajtónak. Ha a 245. § (1) bekezdés a)-c) pontja alapján történő helyettesítés esetén a végrehajtói álláshelyre új végrehajtót **n e v e z t e k** ki, a letéti számlán kezelt összegeket a helyettesítő **átadja** a szolgálatba lépő végrehajtónak. Ha a felfüggesztés vagy a szünetelés megszűnik, a helyettes letéti számla feletti rendelkezési joga megszűnik.”*

A helyettesített végrehajtó letéti számláján kívüli, más számláját (elszámolási/vállalkozói számla) érintő, helyettes megillető jogosultságot a törvényalkotó csak a Vht. 245.§ (6) bekezdésében biztosít. A törvény szövege szerint pedig, a helyettes jogosultsága a helyettesített végrehajtó letéti számláján kívüli, más számláinak tekintetében kizárólag a **kezelésre** terjed ki.

A Vht. 245.§ (6) bekezdése deklarálja:

*„A helyettes gondoskodik a végrehajtó irodájának zavartalan működéséről, a működési költségeket kifizeti, **a számláit kezeli**, a végrehajtó alkalmazottjai felett a munkáltatói jogokat gyakorolja az alapvető munkáltatói jogok kivételével.”*

Az idézett törvényi rendelkezésekre figyelemmel, minden olyan, a **38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet 4.§-ába foglalt, átadási kötelezettséget előíró szabályozás:**

*A letéti számlán kezelt összegek átadása, elszámolási számlán kezelt összegek átadása [4.§ (2), (5), (7) bekezdések], számla és bevételi összegek feletti tulajdonjog átadása [4.§ (3),(5), (7) bekezdés], amelyet a törvény nem tartalmaz, illetőleg elszámolási számla megszüntetésére irányuló kötelezés [4.§ (6) bekezdés] **Alaptörvénybe ütköző**, mert ellentétes a Vht. 240/A.§ (2) bekezdésében és a Vht. 245.§ (6) bekezdésében megfogalmazott törvényhozói szándékkal, **(jogforrási hierarchia sérelme)** ezért*

- sérti az Alaptörvény 18. cikkének (3) bekezdését és a T) cikkének (3) bekezdését,
- sérti a **visszaható hatályú jogalkotás tilalmát**
- sérti az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdésében rögzített **tulajdonhoz való jogot**,

és miután a tulajdonhoz való jog korlátozása törvényhozási tárgykörbe tartozó szabályozást igényel, az alapvető jognak minősülő tulajdonhoz való jog rendeletbe foglalt korlátozása, elvonása sérti az Alaptörvény I. cikkének (3) bekezdését is. (törvényi szintű szabályozás szükségessége).

A törvényi szabályozással, a törvényhozó szándékával szemben a **38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet 4. és 6.§-a** sérti annak a bírósági végrehajtónak a tulajdonhoz való jogát, aki kiterjesztett illetékességgel járt el. Sérti annak a bírósági végrehajtónak a tulajdonhoz és vállalkozáshoz való jogát, akinek a helyettesítésére hivatalából való felfüggesztés vagy a végrehajtói szolgálatának szünetelése miatt kerül sor.

A rendelet ugyanis ezeket a szolgálatban maradó végrehajtókat is kötelezi, mint átadó végrehajtókat, hogy a saját álláshelyükön használt letéti számlán kezelt összegeket, továbbá az álláshelyükön használt elszámolási számlán kezelt, bevételi bizonylattal el nem számolt összegeket vagy a letéti és elszámolási számláik feletti tulajdonjogot átadják az állandó helyettes, mint átvevő személy részére [4.§ (2), (3) bekezdés].

A rendelet a 4. § (5), (6) bekezdésében, **tulajdonjogot keletkeztető és megszüntető rendelkezést tartalmaz,** amikor kimondja, hogy „az átadó végrehajtó eljárási jogosultsága megszűnésének napján és azt követően az elszámolási számlára befolyó, továbbá a letéti számlán kezelt, végrehajtónak járó összegek az átvevő személyt illetik.”

Ezen felül, miután az 1.§ (1) bekezdésében alaptörvény-sértő módon a felfüggesztés és szünetelés időtartamára is kötelezi a végrehajtót szolgálatának átadására, továbbá az 1.§ (3) bekezdésében az illetékességének kiterjesztésével ellátott végrehajtói szolgálatának átadására kötelezi az addig törvényesen eljáró, de a rendelettel átadónak minősített végrehajtót, a 4.§ (6) és (7) bekezdésében már a saját elszámolási számlájának megszüntetésére is kötelezi őket, és az átadás-átvételt követően az átadó végrehajtó elszámolási számlájára érkezett összegek tekintetében tulajdonjogukat elvonva, továbbutalási kötelezettségüket állapítja meg az átvevő személy elszámolási számlájára, annak tulajdonába, mivel az (5) bekezdésben kimondta, hogy ezek az összegek az átvevőt illetik meg.

A 38/2022.(IX.30.) SZTFH rendelet 6.§-a

pedig – a fent idézett törvényi rendelkezésekkel [Vht.240/A.§ (1), (2) bekezdés, 245.§. (6) bekezdés] szembe helyezkedve - mérlegelést nem tűrő módon megállapítja, hogy

„a végrehajtó a Vht. 245.§ (1) bekezdés a)-c) pontja alá eső esetekben (tehát felfüggesztés, szünetelés esetén is) az állandó helyettesi feladatok ellátását kizárólag annak a végrehajtói irodának keretei között végezheti, amelyet saját maga alapított, vagy amelybe tagként belépett.”

A rendeletnek a 4.§ és 6.§-ába foglalt szabályai nemcsak korlátozzák a tulajdonhoz és vállalkozáshoz való alapjogok érvényesülését, hanem teljesen elvon pénzüsszegek feletti tulajdonjogot és az elvont tulajdonjogot, diszkriminatív módon, más végrehajtó részére biztosítja. Ezzel **új tulajdonszerzési módot keletkeztet rendeleti szabályozással.**

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése mondja ki, hogy

„az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg.”

Ez azt jelenti, hogy valamely alapjog, mint a tulajdonhoz vagy vállalkozáshoz való jog

tartalmának meghatározása és lényeges garanciáinak megállapítása csakis törvényben történhet, törvény kell továbbá az alapjog közvetlen és jelentős korlátozásához is.

A 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendelet tulajdonhoz, vállalkozáshoz való jogot sértő módon avatkozik be fennálló jogviszonyokba. Alapvető jogok korlátozását, teljes elvonását megvalósító jellege miatt nem felel meg az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdéséből fakadó törvényi szintű szabályozás alkotmányos követelményének, ezért sérti az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdését és a XIII. cikk (1) bekezdését is.

A **tulajdonvédelem biztosítása** állami kötelezettség. A tulajdonhoz való jog alapjogi jellege az állam számára két irányú kötelezettséget ír elő. Egyfelől köteles tartózkodni a tulajdonosi szférába való behatolástól, másfelől köteles megteremteni azt a jogi környezetet, azt az intézményi garanciarendszert, amely a tulajdonhoz való jogot diszkrimináció nélkül működőképessé teszi.

A tulajdonvédelemhez szükséges jogi környezet megteremtését jelenti a Vht. 245.§ (6) bekezdésébe foglalt szabályozás is. A helyettes kötelezettségébe tartozó feladatok felsorolásával ugyanis a törvényhozó célja nemcsak az volt, hogy a végrehajtási ügyek folyamatos ellátását biztosítsa, hanem az is, hogy a helyettesítésre vonatkozó, fent már idézett szabályozás megalkotásával megőrizze az adott szolgálati helyen személyre szóló, törvényes kinevezéssel rendelkező – de átmenti időre helyettesítésre szoruló – végrehajtónak az értékteremtő munkájával, beruházásokkal létrehozott, az MBVK 1/2017.számú kari iránymutatásában előírt személyi és tárgyi feltételeknek magas színvonalon megfelelni tudó, a hivatalos tevékenységének (végrehajtási ügyek kezelése, ügyfelek fogadása, iratok tárolása) helyszínéül szolgáló **irodája, mint hivatali helyisége** feladat ellátási képességének folyamatos és zavartalan fenntartását. Másrészt garantálja a **végrehajtói irodának, mint gazdasági társaságnak** a fennmaradását, működésének folyamatosságát is.

A bírósági végrehajtók önálló jogállású személyek, azonban a 2015.évi CVII. törvény 26.§-a alapján, 2015.IX.01.napjától kizárólag végrehajtói iroda keretében végezhetik végrehajtói tevékenységüket.

A közhatalmi feladatokat, a végrehajtások foganatosítását a bírósági végrehajtó a továbbiakban is kizárólag személyesen végezheti. A végrehajtói iroda az önálló bírósági végrehajtói tevékenység végzésének elősegítésére határozatlan időre alapított, jogi személyiséggel rendelkező szervezet [Vht.254/A.§. (1) bekezdés], az tehát az eljáró bírósági végrehajtó gazdálkodásának hátterét biztosítja.

A törvényhozónak – a Vht. 245.§ (6) bekezdésében írt szabályozáson keresztül – a végrehajtói irodának, mint a szolgálattal rendelkező végrehajtó gazdálkodásának hátterét jelentő jogi személy működése folyamatosságának a fenntartása is célja volt, hiszen azok a számlák (letéti, elszámolási), amelyek kezelését a törvényhozó a helyettes feladatává teszi, a helyettesített végrehajtó által alapított végrehajtói iroda tulajdonában vannak [Vüsz. 48.§ (2) bekezdés], az alkalmazottak is ezzel az irodával állnak munkaviszonyban, a működési költségek (munkabérek, közüzemi, szolgáltatási díjak, stb.), amelyek kifizetését a törvényalkotó a helyettes kötelezettségévé teszi a

helyettesített végrehajtó számlájának kezelése útján, szintén ennek az irodának a költségeit jelentik.

Ezeknek a működési költségeknek a forrását – többek között – a bírósági végrehajtói díjszabásról szóló **8/2021. (X.29.) SZTFH rendelet** [előtte a 35/2015.(XI.10.) IM rendelet] **6.§-ának (1) és (2)** bekezdésében foglaltak teremtik meg, ahol a jogalkotó rögzíti, hogy a végrehajtót - az irodájának fenntartásával kapcsolatos általános költségek, így különösen munkabér, közüzemi díjak, számítástechnikai és elektronikus eszközök fenntartásával kapcsolatos kiadások, valamint az amortizációs költségek fedezetére, a (2) bekezdésben foglalt eltérésekkel - a munkadíj 50%-a költségátalányként illeti meg.

A 8. § (4) és (5) bekezdésében meghatározott eljárásokban a végrehajtót a munkadíjon felül a munkadíj 30%-a illeti meg költségátalányként.

A **11.§ (3) bekezdés** rendelkezése szerint pedig a végrehajtó - az irattározási költségek, az informatikai alkalmazások költségei, valamint a digitalizálási és archiválási feladatokkal összefüggő költségeinek fedezetére - az (1) bekezdésben meghatározott költségeken felül készkiadásként számíthatja fel a (4) és (5) bekezdésben foglalt eltérésekkel az ügyviteli és iratkezelési díjat, amelynek összege ügyenként 8000 forint.

A helyettesített végrehajtó szolgálati helyére kiosztott, a helyettesített végrehajtó egyedi azonosító száma alatt folyó ügyekben költség címén befizetett összegek tehát a jogalkotó (SZTFH) szándéka szerint is a *helyettesített végrehajtó által alapított végrehajtói irodának*, és a helyettesített végrehajtó által *kialakított hivatali helyiségnek* a zavartalan működését szolgálja, ezért az állandó helyettesként eljáró végrehajtó nem vonhatja el ezeket az összegeket a helyettesített végrehajtó irodájától, és nem fordíthatja ezeket az összegeket a saját szolgálatának ellátására alapított végrehajtói irodája és hivatali helyisége költségeinek finanszírozására.

Hangsúlyozni szükséges, hogy az állandó helyettesítés, feladat-ellátási forma (ahogyan azt a közjegyzői állandó helyettesítés tekintetében a 2018.évi LXIX. törvény indokolása a 9.§ -hoz kapcsolódóan rögzíti).

Az állandó helyettesítés az *állandó helyettes és a helyettesített bírósági végrehajtó közötti jogviszony*, amelyre a *felek megállapodását* kell alkalmazni, s amely jogviszonyba a törvényalkotó nem találta szükségesnek a közjogi eszközökkel történő beavatkozást.

A Vht. 243.§ (2) bekezdése (továbbá a 306/Q.§-a) azt tartalmazza, hogy a végrehajtó a kinevezését követő 30 napon belül köteles bejelenteni az állandó helyettesét a Kar hivatali szervének, és azzal egyidejűleg be kell nyújtania az állandó helyettese és közte létrejött, az állandó helyettesítésre vonatkozó *megállapodást*.

A közjegyzőkről szóló törvénnyel ([Kjtv.37/A.§ (1) bekezdés] ellentétben a Vht. nem szabályozza a megállapodás kötelező tartalmi elemeit (helyettesi díjazás vagy ingyenesség, elszámolás rendje, számlák feletti rendelkezés módja, stb.).

Ennek a hiánynak a részbeni kitöltését jelenthette volna a végrehajtó állandó helyettes általi helyettesítésével összefüggő elszámolás részletes szabályainak megalkotása,

amelyre a miniszter felhatalmazást is kapott, amely szabályok megalkotására azonban nem került sor.

A végrehajtók közötti megállapodás *magánjogi jogviszony*, az nem eredményez/het/i a helyettesített végrehajtó szolgálatának helyettes általi megszerzését, nem jelenti a helyettesített végrehajtó álláshelyének a helyettes általi betöltését, ezért nem lehet szó szolgálat átadás-átvételtől sem, annak rendeleti megkövetelése pedig Alaptörvény-ellenes, sérti a bírósági végrehajtó kinevezésére, a végrehajtói szolgálat keletkezésére vonatkozó törvényi rendelkezéseket.

Az állandó helyettes végrehajtó – a helyettesített végrehajtó szolgálatának fennmaradása (felfüggesztés, szünetelés) alatt – arra kap *megbízást* a helyettesített végrehajtótól, hogy az ő álláshelyére érkező, az ő azonosító számával már ellátott, illetőleg a helyettesítés alatt is az ő azonosító számával ellátásra kerülő végrehajtási ügyeket intézze, mégpedig továbbra is a helyettesített végrehajtó *irodájában (hivatali helyiségében)*, ahol a Vüsz. 42.§ (1) bekezdése alapján a végrehajtási ügyek iratait és a Vüsz-ben szabályozott nyilvántartásokat tartani, tárolni kell a helyettesítés alatt is), annak infrastruktúráját felhasználva, illetőleg a helyettesített végrehajtó által alapított végrehajtói iroda, mint *gazdasági társaság* által nyújtott személyi feltételek (képzett, hozzáértő munkavállalók, rendszergazda, könyvelő) valamint tárgyi feltételek (közüzemi és egyéb szolgáltatások, technikai, informatikai folyamatok) alkalmazása, továbbá a *gazdálkodásának alapvető eszközét képező, a pénzforgalom lebonyolítását biztosító számláinak* a felhasználása, kezelése útján.

Itt kell megjegyezni, hogy a letéti számla feletti rendelkezési jog, illetőleg az elszámolási számla tekintetében a kezelési jog nem jelent a számlán található összegek önkényes felhasználására történő feljogosítást, ilyen rendelkezést a törvény nem tartalmaz.

Az állandó helyettesítés időtartama alatt, mind a letéti, mind az elszámolási számla tekintetében a helyettesített végrehajtó irodája marad a számlatulajdonos. Az állandó helyettes ezért a helyettesített végrehajtó álláshelyén nem használhat olyan számlát, amelynek a számlatulajdonosa az állandó helyettes irodája.

A helyettesített végrehajtó irodájának letéti számlájáról azokat a végrehajtandó követeléseket kell az állandó helyettes végrehajtónak teljesítenie, amelyek a helyettesített végrehajtó által betöltött álláshelyre érkező ügyekben fennállnak. [Vüsz. 48.§ (1) bek.]

A banktechnikai megoldások szerint a letéti számla a végrehajtói iroda pénzforgalmi/elszámolási számlájához van hozzárendelve és a kettő között belső pénzmozgások - pénzmozgatások zajlanak.

A letéti számlán kezelt, végrehajtónak járó összeget, a Vüsz. 52/A.§ (1) bekezdésében írtak szerint kiállított bevételi bizonylattal való elszámolást követően a helyettesített végrehajtó irodájának elszámolási számlájára kell utalni.

Erről az elszámolási számláról – a törvényhozó szándékára figyelemmel – a helyettesnek kizárólag a helyettesített végrehajtói iroda működési költségeinek kifizetésére van törvényi felhatalmazása. Az ezen felül az elszámolási számlára érkező

összegek felett csak akkor van rendelkezési jogosultsága és csak olyan jogcímen, amennyiben és amiben a helyettesített végrehajtóval megállapodtak.

Az itt kezelt összegek felett tehát nem szerez tulajdonjogot, ezek az összegek nem illetik meg, azt nem tekintheti saját bevételének, a bevételi bizonylatot nem állíthatja ki saját irodája nevére, a helyettesítés megszűnését követően pedig minden – a helyettesítés alatt - a számlákra érkező és onnan kiutalt összeggel el kell számolnia a helyettesített végrehajtóval.

Az elszámolásra vonatkozó részletes szabályok hiányában, a felek megállapodásában írtak, ennek hiányában a Ptk-nak, a megbízási szerződés esetén alkalmazandó, 6:279.§-ában írt elszámolásra vonatkozó szabályai szerint:

„a szerződés megszűnésekor a megbízott köteles a megbízónak mindazt kiadni, amihez a megbízás teljesítése céljából vagy eljárása eredményeképpen jutott, kivéve, amit abból a megbízás folytán jogosan felhasznált.”

A bírósági végrehajtásról szóló 1994.évi LIII. törvény 245.§-ához fűzött indokolás leszögezi, hogy

„a végrehajtók helyettesítése bizalmi viszony, ezért a végrehajtó saját elhatározásán múlik, hogy melyik végrehajtót választja állandó helyetteséül.”

A megbízott végrehajtó a megállapodásból, és önálló bírósági végrehajtói minőségéből fakadó kötelezettségeit az ilyen pozíciót betöltő személytől elvárható és a szakmai elvárásoknak, a törvényi előírásoknak megfelelő legnagyobb gondossággal köteles teljesíteni, nemcsak a végrehajtási ügyek ellátásának folyamatosságát biztosítva, hanem a helyettesített végrehajtó érdekeit is szem előtt tartva, a helyettesített végrehajtó irodájának, vállalkozásának működőképességét és tulajdona, vagyona értékét megőrizve.

Mіндеzek alapján a jelenlegi törvényi szabályozás értelmében, az állandó helyettes személyesen, de kizárólag az adott álláshelyen szolgálattal rendelkező helyettesített végrehajtó által alapított iroda keretei között láthatja el a hatósági jogkörrel felruházott, de hivatalából felfüggesztett, vagy szolgálatának szünetelése alatt eljárni nem jogosult önálló bírósági végrehajtó elé tartozó végrehajtási ügyek intézését.

Ez pedig a támadott rendeleti szabályozással szemben éppen azt jelenti (felfüggesztés és szünetelés esetén), hogy az állandó helyettes a helyettesítést nem láthatja el annak az irodának a keretei között, amelyet saját maga alapított, vagy amelybe tagként belépett.

A saját iroda útján történő feladat ellátás lehetőségét a törvényhozó maga szüntette meg a 2015. évi CVII. törvénnyel 2015.IX.01-i hatállyal, amikor módosította a Vht. 245.§. (4) bekezdését és hatályon kívül helyezte a 248.§ (3) bekezdését.

A törvény szövegéből az is következik, hogy amíg a helyettesített végrehajtó hivatali helyisége zavartalan működésre kész állapotban rendelkezésre áll, és az, az ügyek intézésére alkalmas, addig az állandó helyettes nem láthatja el a helyettesítést más

irodában (más hivatali helyiségben), a helyettesítési feladatok ellátását nem szervezheti át saját érdekeltségébe, mert a törvény – a helyettesített végrehajtó tulajdonának, vállalkozásának védelmében - ezt nem teszi lehetővé.

Mindebből következően a törvényhozói szándékkal szöges ellentétben álló, a helyettesítést kizárólag olyan iroda útján engedélyező **rendeleti szabályozás**, amelyet az állandó helyettes végrehajtó maga alapított, vagy amelybe tagként belépett, **Alaptörvény-ellenes**.

A 38/2022. (IX.30.)SZTFH rendelet 6.§ -ába foglalt rendelkezés „a végrehajtói működés feltételeinek biztosítása„ címszó alatt

Megsértve az Alaptörvény 18. cikkének (3) bekezdését, T) cikkének (3) bekezdését és ezáltal a jogállamiság alkotmányos alapját jelentő jogbiztonság elvét is, alacsonyabb szintű jogszabályként, a végrehajtási törvénnyel ellentétes tartalmú rendelkezést hozott, erre vonatkozó *felhatalmazás nélkül*.

Ez a rendelkezés *sérti* a szolgálatban maradó helyettesített végrehajtóknak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében garantált és a végrehajtási törvény szabályaival is biztosítani rendelt **tulajdonhoz való alapjogot**, továbbá az Alaptörvény XII. cikkének (1) bekezdéséből levezethető **vállalkozáshoz való alapjogot**, mégpedig *visszaható hatállyal*.

A 38/2022.(IX.30.) SZTFH rendelet a 8.§-ban

ugyanis kimondja, hogy

„a 6.§-t a rendelet hatályba lépése napján fennálló helyettesítések esetén is alkalmazni kell .”

A jogállamiság és a jogbiztonság érvényesülésének kritériumai közé tartozik a visszaható hatály tilalma. Ez azt jelenti, hogy valamely jogszabály a hatálybalépése előtt létrejött tényekre és jogviszonyokra nem alkalmazható, erre irányuló kifejezett rendelkezés alapján sem.

Az SZTFH rendelet fent írtak szerint támadott 6.§-a, a helyettesített bírósági végrehajtó és az állandó helyettes közötti jogviszonyba, a visszaható hatályú jogalkotást sértő módon avatkozik be, a 8. §-ban rögzített rendelkezés folytán, indokolatlan hátrányt okozva a helyettesített végrehajtók számára.

Ez a rendelkezés ugyanis, érvényben maradása esetén, a helyettesítések kezdetére visszaható hatállyal jogalapot biztosítana olyan törvénnyel ellentétes helyettesítési eljárásokhoz, módszerekhez amelyek – Kari iránymutatásba foglalt szabályozáson keresztül - a helyettesített végrehajtó irodája zavartalan működésének felszámolásához, a számláin kezelt, végrehajtót megillető összegek feletti tulajdonjog elvesztéséhez, bevétel hiányában pedig a végrehajtói működés háttérét biztosító vállalkozása ellehetetlenüléséhez, végső soron szolgálatának elvesztéséhez vezetnek.

Az Alaptörvény önálló alapjogként deklarálja a **XXIV. cikk (1) bekezdésében a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot**, amelynek ki kell terjednie a részleghajlás

nélküli, tisztességes, ésszerű határidőn belüli ügyintézésre, a hatósági aktusok törvényben meghatározott indokolására és a közigazgatási jogkörben okozott károk megtérítésére.

A törvényhozó, a végrehajtói szolgálattal kapcsolatos eljárás címszó alatt az Ákr. rendelkezéseinek alkalmazását, azaz hatósági eljárás lefolytatásának kötelezettségét csak a Hatóság elnökének hatáskörébe tartozó, fent már idézett, taxatív felsorolásban szerepeltetett esetekben biztosítja. [Vht. 240/C.§ (1) bekezdés]

Ebből következően, a 38/2022. (IX.30.) SZTFH rendeletben szabályozott végrehajtói szolgálat átadására kötelezés, a letéti és elszámolási számlákon szereplő összegek átadására kötelezés tárgyában nem kell hatósági eljárás keretében dönteni.

Amennyiben a Kar hivatali szervének vezetője ki is állít a kötelezésekről egy okiratot - ahogy tette már eddig is az iránymutatásai alapján - úgy azt indokolnia nem kell, az jogorvoslattal nem támadható, ellene a bírósághoz fordulás joga nem biztosított, a döntéssel hátrányosan érintett végrehajtó ebben az esetben ügyfélnek nem minősül, semmilyen, a hatósági eljárásban biztosítani szükséges eljárási jogosultsággal nem rendelkezik, nem kell vele együttműködni, beadványaira válaszolni, ezeknek *a döntéseknek a meghozatala során nem érvényesül sem a jogszerűség, sem a jóhiszeműség, sem a szakszerűség elve.*

Sérül a jogában sértett végrehajtónak *a bírósághoz fordulás joga, amit az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése garantál,* amikor leszögezi, hogy

„mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a *jogait és kötelezettségeit* törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Sérül a tisztességes eljáráshoz való joga azért is, mert a XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített *jogorvoslathoz való jog semmilyen formában nem biztosított* azoknak a végrehajtóknak a számára, akiket a támadott rendelet alapján (illetőleg az azzal azonos tartalmú kari iránymutatásokra hivatkozva) köteleznek, kényszerítenek a végrehajtói szolgálatuk, a számláikon kezelt összegek, az árbevételeik feletti tulajdonjog átadására, valamint annak tűrésére, hogy a helyettesítés alatt, az átadni kényszerített szolgálat ellátását a helyettesítő végrehajtó átszervezze saját érdekeltségébe, miközben a helyettesített végrehajtók hivatali helyiségének működőképességét felszámolják, a végrehajtói működésük gazdasági hátterét jelentő végrehajtói irodájukat ellehetetlenítik.

Ezeknek a folyamatoknak a megakadályozása, a törvényesen kinevezett végrehajtók alapjogainak, érdekeinek megóvása, továbbá az Országgyűlés által megalkotott törvényi rendelkezések és az Alaptörvény követelményeinek érvényesülése végett kérem tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányjogi panaszomnak helyt adni szíveskedjék.

Egyúttal nyilatkozom és ezúton be is jelentem a Tisztelt Alkotmánybíróságnak, hogy nem járulok hozzá a nevemnek a nyilvánosságra hozatalához, tekintettel a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar elnökségének és hivatali szerve vezetőjének velem szemben többszörösen, és folyamatosan a mai napig is alkalmazott retorziós intézkedéseire figyelemmel.

Budapest, 2022. november 28.

önálló bírósági végrehajtó
indítványozó